ÅRSSKRIFT
2021

TG_Årsskrift_2021.indd 1 10.06.2021 08.10

UD AF STEDET

Thisted Gymnasium er ikke bare et uddannelsessted, men et ganske særligt sted. Et startsted. Et mødested. Et samlingssted. Et tilhørssted. Et stoppested. Her åbnes døre, øjne og horisonter for unge mennesker, der både vil dannes og uddannes. Nysgerrige tænkere med lyst til at undres, spørge, lytte og lære. Rummelige individualister med mod til at fravige kursen, udforske nye stier, træde ud af geleddet, gå mod strømmen, række ud, byde ind og blive klogere. På pensum. På livet. På verden. På hinanden. Og på sig selv.

Her på stedet klæder vi vores elever godt på. Fylder deres rygsække med bred viden og almen dannelse, så de kan fylde deres fremtid med uendelige muligheder. Træffe deres valg, når huen er på. Og når tiden er moden.

Velkommen til STX og HF på Thisted Gymnasium. Velkommen på STEDET.

Her kommer du ud af

STEDET

ÅRSSKRIFT FOR THISTED GYMNASIUM STX OG HF 2020-2021
Redaktion: Søren Christensen og Orla Poulsen
Fotografi: Orla Poulsen, Søren Christensen, Sofie Vang Jensen og Thomas Wolsing
Tryk: Bornerups Bogtryk og Offset A/S, 7700 Thisted

TG_Årsskrift_2021.indd 2 10.06.2021 08.10

INDHOLD

A trip down Memory Lane	4
Stjernedrømme i X Factor	10
Jeg hedder Barbara og jeg kommer fra Tyskland	12
HF-elev med fremtidsdrømme	16
Feed-back i stedet for eksamen	18
Et elevråd med fremtidsdrømme	19
At udleve en drøm er en kunst	21
Det lokale testcenter	24
De virtuelle lærervikarer	25
Eksperimentelle fag under Corona	29
Fladelandsbeboer på tur i fjeldabernes land	32
Turen gik til Grønland	36
Trivselsdage under Corona	38
Coronafrisen - kunstworkshop	40
Coronas mange ansigter	42
Et år med mange rejser	44
Forandring fryder	46
Tillidsmand i en Coronatid	47
Æresstudent	49
Gymnasiet er virkeligheden	52
Dimissionstale 2021	58
Tæt på Mads Lundbak Severinsen	62
Personale 2020/21	64
Afgangselever 2021	70

TG_Årsskrift_2021.indd 3 10.06.2021 08.10

A TRIP DOWN MEMORY LANE

Af Gunhild Hølmer

- med en halvfjerdsårs-jubilar fra 2020 fra det første studenterhold fra Thisted Gymnasium, som startede i sommeren 1947 og blev færdig 23. juni 1950

70 års jubilaren, Gunhild Hølmer

Studenten, Gunhild Hølmer

Hvem er jeg så! Jeg hedder Gunhild Kofoed Hølmer, født G. Kofoed Nielsen, en af de få tilbageblevne studenter fra 1950. Jeg kommer fra Østerild, hvor min far var malermester, og jeg startede i 1943 i Thisted Kommunale Realskole. Det var i krigsårene, og jeg mindes stadig, at vi ved ankomsten til Thisted banegård i årene 1944 og 1945 blev modtaget af tyske soldater med skudklare maskinpistoler, som skulle kontrollere vores identitetskort. Jeg elskede at gå i skole, og da jeg havde taget mellemskoleeksamen i 1947 var der ingen tvivl om , at jeg skulle i det nyoprettede gymnasium.

Selvom det ydre af skolen var færdigt i januar 1948, manglede der special-laboratorier. Den matematisk-fysiske

TG_Årsskrift_2021.indd 4 10.06.2021 08.10

gren blev især startet op af adjunkt, senere lektor Aage Elming, og da han skulle oprette et kemi-fysik laboratorium, kom jeg til at assistere ham med indretning og afprøvning af øvelser mm.

Derved vaktes min interesse for kemien, og det var efterhånden klart, at jeg efter min studentereksamen i 1950 ville uddanne mig til kemiingeniør ved Danmarks Tekniske Højskole (i dag DTU). Studiet var normeret til 4 ½ år, og jeg blev cand. polyt. i starten af 1955. Under studiet traf jeg en maskiningeniørstuderende, deraf navnet Hølmer fra september 1955.

Efter eksamen var jeg så heldig at få stilling ved Afd. for Biokemi og Ernæring på DTU hos Nobelprismodtageren Henrik Dam, som opdagede K-vitaminet, og der startede min livslange interesse for fedtstoffer og vitaminer i ernæringen i alle afskygninger, til dels i samarbejde med

Studenterårgang 1950 modtages og hyldes på Thisted Rådhus

TG_Årsskrift_2021.indd 5 10.06.2021 08.10

Studenterkørsel anno 1950 - her på Munkevej foran det gamle gymnasium

industrien. Som påskønnelse af sidstnævnte forskning fik jeg Daniscos Ernæringspris i 1991.

Et spændende område var fiskeopdræt, der var i sin vorden på den tid. Jeg har haft tæt kontakt både med norsk lakseopdræt og danske dambrug med ørreder.

Med årene gik jeg fra adjunkt til lektor til docent og til sidst professor i Biokemi og Industriel Ernæring ved DTU. Jeg blev ikke den første kvindelige professor, men den anden. I hele min studietid og ansættelse har DTU været mandsdomineret, men nu findes der en række kvindelige professorer.

Gennem årene har jeg undervist studerende i Biokemi og Ernæring, og jeg var storleverandør af ingeniører til medicinalindustrien (fx Novo) og til levnedsmiddelområdet.

Gennem tiden har jeg været meget engageret i det Nordiske samarbejde indenfor mit fag. Det har også betydet, at jeg har været medlem af en lang række nordiske forskningsråd og været opponent for mange doktorander. Jeg er derfor blevet udnævnt til Æresmedlem af den nordiske sammenslutning "Lipidforum".

Som medarbejder hos H. Dam fik jeg en række internatio-

TG_Årsskrift_2021.indd 6 10.06.2021 08.10

nale kontakter, som bl.a. har ført til, at jeg har været taler ved mange europæiske og oversøiske kongresser. Så alt i alt et fantastisk dejligt liv siden min start på Thisted Gymnasium, som gav mig en god basis.

GYMNASIETS TILBLIVELSE OG INDVIELSE

Det var blevet vedtaget i 1946, at Østre Skole på Munkevej, en almindelig folkeskole, skulle ombygges til formålet, men som det ofte går, blev arbejdet ikke færdigt til tiden, så en ny løsning måtte findes.

Derfor blev vi gymnasiaster nødt til at starte på den gamle realskole på Plantagevej, hvor jeg havde gået fra 1943-1947 i 1. til 4. mellem.

Men tiden for færdiggørelse trak ud, så indvielsen blev først d. 27. januar 1948. Og det blev en stor begivenhed i Thisted, nu var der igen "Latinskole". Den første latinskole blev grundlagt i 1540, og den blev først nedlagt i 1737.

Den nye rektor Rosholm gjorde sit til, at det blev en minderig dag. Rektor var meget musikalsk interesseret og startede et kor allerede om efteråret 1947, og han oprettede også et mindre orkester af lærere, elever og lokale musikere. Dette var baggrunden for den kantate, han præsenterede ved indvielsen af Østre Skole som gymnasium. Han havde sammen med digteren Alex Garff forfattet teksten til kantaten, og komponisten Vagn Holmboe satte musik til. Blandt andet indgik også sangen: Blæsten går frisk over Limfjordens vande. Det var ellers et tåget og diset vejr - men koret næsten løftede tågen! Så det

Glimt fra indvielsen af Thisted Gymnasium i 1947

TG_Årsskrift_2021.indd 7 10.06.2021 08.10

Glimt fra indvielsen af Thisted Gymnasium i 1947. Fra højre undervisningsminister Hartvig Frisch, rektor Gunner Rosholm og Edith Lorentzen

blev en festlig start, som hele byen kunne være stolt af. Som start var der en prolog på "Thysk" skrevet og fremført af gårdejer Jens Kirk fra Thousgård i Skinnerup, der var kendt som thybodigter.

Begivenheden var så interessant for hele landet, at DR Danmarks Radio (som var det eneste medie, som fandtes, og kun med een kanal) transmitterede den. Programmet var fra kl. 10-11 : Indvielse af Thisted Gymnasium!

Hovedtalerne var undervisningsminister Hartvig Frisch og undervisningsinspektør Højbjerg Christensen. Men også flere af skolens fædre udtrykte deres glæde over det nye gymnasium.

STUDENTERLIVET 1947-1950

Tre år efter blev den første årgang dimitteret, 17 matematikere og 6 sproglige. Som et kuriosum kan jeg nævne, at vi skulle op til eksamen i alle fag, mens alle øvrige danske gymnasiaster slap for to mundtlige prøver. Det blev sagt, at det var for at teste de ansatte lærere. For mig var det ikke et problem, tænk hvis ens yndlingsfag var slettet! Jeg synes, at lærerkorpset var fremragende, og jeg nød hele min gymnasietid.

Allerede i efteråret 1947 fik vi oprettet en gymnasieforening, som fik navnet "Teutonerne", senere har man jo også dannet Seniorteutonerne (fra 50-års jubilæet). Teutonerne var en del af de vilde Normanner, som hærgede Romerriget ca. 100 år f.kr., og man ved, at de kom fra Thy. Vi var nu ikke så krigeriske i vor forening, men vi havde nogle gode fester, kan jeg huske, selvom de skulle være alkoholfrie! Sammenlignet med i dag er det nok svært at forstå, men tiden var jo en anden, måske skulle man revidere "festbegrebet" i dag! Også et skoleblad "Uglegylp"så dagens lys i starten af min gymnasietid.

Glimt fra indvielsen af Thisted Gymnasium i 1947

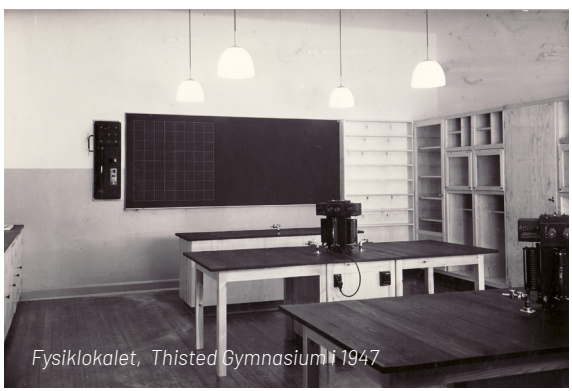

Fysiklokalet, Thisted Gymnasium i 1947

TG_Årsskrift_2021.indd 8 10.06.2021 08.10

Udflugter var gennem hele min skoletid begrænset til nære mål som Eshøj (pr. cykel) og Sjørring, dog havde vi efter krigen et besøg i Hanstholm i kanonstillingen før oprydning og indrettelsen af museet, det var interessant. Og så havde vi en fin tur til København for at se "Wienerudstillingen" på Statens Museum for Kunst. Lederne var Overlærer Marius Jørgensen og fru Ragnhild samt adjunkt Aage Elming. Med sidstnævnte besøgte vi Københavns Observatorium, en meget spændende oplevelse. Også andre museer og seværdigheder nåede vi på turen.

Jeg mindes også, at vi i gymnasietiden havde et karnevalsoptog med historisk basis med adjunkt Frida Madsen som hovedkraft, det var også en populær begivenhed i byen. Jeg var udklædt som Pallas Athene med en modificeret brandmandshjelm som hovedbeklædning.

STUDENTERAFSLUTNING OG FESTLIGHEDER DEN 23. JUNI 1950

Det var en dejlig dag! Afslutningen på skolen med taler og overrækkelsen af studenterhuer, eksamensbeviser og flidspræmier fulgte nok traditioner fra andre gymnasier. Men kørslen rundt i byen var i hestevogn pyntet med bøgegrene.

Det første sted vi besøgte var Rådhuset, hvor vi efter en skål myldrede ud på balkonen og modtog folkets hyldest, det var stort! Herefter gik turen rundt til forældrene, som, efter en skål, diskede op med jordbær, is og andre lækkerier. Da mange af os var fra oplandet, var der kun 13 besøg, så lærerne var det næste mål, og de ventede os også med vin og lækkerier. Bemærkelsesværdigt var det også, at vi under turen rundt i byen, blev inviteret ind hos mange af byens akademikere, læger, jurister mv. Så dagen, aften og natten med gik hurtigt, og til sidst endte vi hos vores elskede klasselærer Aage Elming, som havde inviteret på morgenkaffe. Da var vi næsten helt slidt op, men der var god stemning, og alle havde det godt.

Vores studentermiddag holdt vi på "Strandhotellet", det nuværende "Limfjordshotellet". Strandhotellet var dengang nyistandsat i en bygning, som Tyskerne havde okkuperet under krigen.

Også en række private fester fandt sted i løbet af sommeren, så det var en dejlig tid, inden jeg tog til København sidst i august.

Til slut vil jeg gerne sige igen, at man får en god basis for livet, når man har gået på Thisted Gymnasium.

Biologilokalet, Thisted Gymnasium i 1947

Lærerværelset, Thisted Gymnasium i 1947

TG_Årsskrift_2021.indd 9 10.06.2021 08.10

STJERNEDRØMME I X FACTOR

Af Orla Poulsen

Så pludselig - midt i en historietime - rejste Simon og Marcus sig op og forlod lokalet! Hvor skulle de hen? Til audition i X-Factor, lød svaret fra klassen. Ja, det er godt med jer.

Men den var god nok! I foråret 2020 - under den første coronabølge - gik de to sangglade elever fra musikklassen og kedede sig. Der skulle ske noget. Derfor reagerede de på en annonce på Facebook med en opfordring om at melde sig til X Factor. De skrev til hinanden i sommerferien, om de ikke bare skulle glemme det. Havde næsten helt glemt, at de havde meldt sig, men blev enige om at prøve det alligevel.

VILLE BARE I FJERNSYNET

- Så vi tog til precasting i august, hvor vi optrådte foran nogle såkaldte "underholdningseksperter", der skulle have styr på, hvad der virkede på TV, og hvad der var af underholdningsværdi ved de her to drenge. Vi var så heldige at gå videre fra precasting. Vi havde ikke de store ambitioner. Vi ville bare gerne gå videre i konkurrencen. Følelsen var, at hvis vi kommer til audition, så bliver det sjovt - og så er det dét. Det var ikke sådan, at vi tænkte live shows dér. Målet var vist bare at kunne sige, at vi havde været i fjersynet til en audition, fortæller Simon og Marcus samstemmende.

GIK I PANIK

Og de kom til stor overraskelse for dem selv til audition. Og i fjernsynet. Det skete i september, hvor de blev stillet foran de tre X Factor dommere.

Simon: Det var nok ét af de øjeblikke i mit liv, hvor jeg har været allermest nervøs. Jeg var ved at gå i panik, og Marcus tog armbøjninger, mens jeg løb rundt i cirkler. Signe og Eva fra klassen var med. Hvad der skete foran dommerne blev transmitteret til de andre deltagere, der sad og ventede på, at det blev deres tur. Da vi oplevede en af de andre deltagere, som vi syntes var megagod, bare blev blive smidt ud, tænkte vi - hvad sker der? Og det gjorde os ekstra nervøse!

Så ventede Simon og Macus igen en rum tid for at høre, om de var udvalgt blandt de ti grupper, der var gået videre til den såkaldte "Five Chair Challenge", hvor en yderligere udskillelse af deltagerne foregik. Og også dette nåleøje klarede de sig igennem.

BOOTCAMP PÅ HJEMMEBANE

- Netop "Five Chair Challenge" var for os en stor oplevelse. Her lærte vi flere grupper at kende, men ingen af dem gik videre til X Factors Live Shows. For Blachmann, der var vores mentor, lavede sine egne grupper, der gik til Bootcamp, som for vores vedkommende pga af corona blev afviklet på hjemmebane i Teutonersalen, fortæller Marcus, der sammen med Simon ikke bare var kommet i fjernsynet, men var gået videre til X Factors Live Shows - og hvordan det gik dem der, blev vi alle vidner til på første parket foran TV-skærmene fredag efter fredag frem til april måned, hvor den efterhånden landskendte duo sluttede eventyret med optræden i X Factor finalen.

På Teams i den virtuelle undervisning fandt man Simon og Marcus liggende i en stor dobbeltseng på det hotel-

TG_Årsskrift_2021.indd 10 10.06.2021 08.10

værelse, hvor de som roomies boede sammen i de tolv og en halv måned, de var en del af X Factor gamet. I den periode var de kun hjemme i Thy en enkelt dag for at medvirke i et lille filmindslag til showet.

Både Simon og Marcus opfatter opholdet i København som en hyggelig tid, hvor de hver dag skulle noget i forbindelse med produktionen. De var udkørte og trætte, når de tørnede ind om aftenen på hotellet. Kun lørdag kunne de holdte fri og hygge sig med fjernsyn og ekstra øvning. Ingen af dem tror, at deres mentor Blachmann havde store tanker om dem. Men de tog udfordringen op og arbejdede og arbejdede, hvilket efter deres eget udsagn imponerede X Factor dommeren, der fik lært dem noget om selvdisciplin.

VORES ÅR

Lige nu turnerer duoen rundt omkring i sommerlandet ved hjælp af de tracks, som de har købt fra X Factor produktionen.

- Vi vil gerne videre med vores musik og udgive noget, men vi er på bar bund, hvad sangskrivning angår. Vi tjener ok nu på de jobs, vi får pga X Factor bølgen. Dette er vores år, MEN så kommer der en ny X Factor, slutter Simon.

Foto: Lasse Lagoni

TG_Årsskrift_2021.indd 11 10.06.2021 08.10

"JEG HEDDER BARBARA - OG JEG KOMMER FRA TYSKLAND"

Af Orla Poulsen

Thisted Gymnasium må i det kommende skoleår undvære Barbara Kalmus Larsen, der nu har valgt at gå på pension. Siden midten af firserne har Barbara undervist i tusindvis af skolens elever i fagene idræt og tysk. Og ikke mindst lært dem at danse lanciers, når den store Gallafest kom på skemaet. Og Barbara fortæller, at hun lærer sig fornavnene på alle eleverne i en hel årgang. Når Barbara snakker, kan må godt høre, at hun ikke er "her fra byen" ! Det er der en god forklaring på.

KATOLSK NONNE SOM CHEF

- Jeg kommer fra Essen, der ligger i Ruhr-distriktet i Tyskland. Det er det sted i Tykland, hvor alle byerne klumper sig sammen og faktisk bliver til én sammenhængende by. Dér er jeg født og opvokset. Efter en eksamen som idrætslærer fra Universitetet i Køln, tog jeg tilbage til Essen, hvor jeg fik job. Dengang var der stor efterspørgsel efter idrætslærere, og derfor kom jeg i første omgang ikke til at læse et supplerende fag, fordi man med et enkelt fag kunne få job med det samme. Og det fik jeg så på en skole i Essen med 1600 piger - og med en rektor, der var katolsk nonne. Egentlig var denne skole ikke min kop te, men man bekymrede sig meget om eleverne. Hvis der var nogen, der havde problemer, fik de ekstra undervisning og alt mulig anden hjælp. Men efter min opfattelse blandede skolen sig alt for meget i elevernes liv, når de blev lidt ældre.Jeg kan huske dengang, der var lærere, der blev beordret til at stå vagt uden for et diskotek i Essen for at sikre sig, at skolens elever ikke kom der, fordi der gik rygter om, at der blev røget hash.

EN PRØVEPERIODE I THY

- I mine ferier rejse jeg næsten altid rundt mod nord til Finland og Norge, og på et tidspunkt gik turene også sammen med min bror til Agger i Danmark. Så i 1986 var jeg rejst alene med mit telt til Klitmøller. Dér stod en mand og spurgte, om jeg var interesseret i kunst, og så fik jeg en brochure af ham! Sådan lærte jeg min mand Poul, der ejede Galleri Salshus i Hinding, at kende. Og vi bevarede kontakten med hinanden, efter jeg var rejst hjem. Danmark og Poul trak i mig, derfor besluttede jeg i 1987 at tage et halvt års orlov fra min stilling i Essen. Og det var ikke helt uden problemer! For som lærer på min daværende katolske arbejdsplads, havde jeg underskrevet en kontrakt, hvor jeg havde forpligtet mig til at opføre mig katolsk korrekt, f.eks. måtte man ikke bo sammen med en mand uden at være gift. Det er lidt forfærdeligt, når man tænker på det! Jeg fik et møde med min rektor og fortalte hende om mine planer med en "prøveperiode" i Danmark. Hun var forstående og kunne godt se, at jeg ikke bare sådan kunne kunne træffe en hurtig beslutning. Så jeg fik orlov -uden løn - og drog op til Poul i Thy, hvor jeg i begyndelsen kom til at passe børn.

VOLLEYBALLSPILLER PÅ HERREHOLDET

- Venner fik jeg hurtigt og blev inviteret til at spille i volleyballklubben, hvor man mente, at jeg godt kunne træne med herrerne, som dengang var et divisionshold. I volleyballklubben traf jeg på tre af gymnasiets idrætslærere, der kunne fortælle, at gymnasiet på dette tidspunkt havde et stort problem med at få

TG_Årsskrift_2021.indd 12 10.06.2021 08.10

Barbara Kalmus Larsen tog til Thy - og blev der

kvindelige idrætslærere. Hvad skulle jeg gå efter? Jeg havde fast job i Essen og pensionsordning, familie og venner dér - og var samtidig begyndt at gå til sprogundervisning i dansk! - jeg stod i et dilemma, hvor jeg ikke kunne beslutte mig. Jeg tænkte, hvad er det, jeg har i Essen, som jeg ikke også kan få her. Så begyndte jeg at skrive ansøgninger, selv om jeg ikke kunne tale dansk - blandt andet til Skyum Efterskole og Thisted Gymnasium, hvor rektor Kristen Bak gerne ville have mig.

EN VANSKELIG BEGYNDELSE

- "Jeg hedder Barbara, og jeg kommer fra Tyskland". Det var mit danske ordforråd, da jeg begyndte på Thisted Gymnasium. Så jeg gik rundt med nogle sedler med danske gloser på. Heldigvis kunne man som idrætslærer klare sig ved at vise en masse ting. Men det første år var ikke sjovt! Jeg blev tit ovre i idrætslokalerne, fordi jeg ikke kunne rumme at være på lærerværelset. Jeg fortsatte sprogundervisningen, og i august 1989 gik jeg til en 9. klasses danskprøve og bestod. Selv om det ikke var helt

TG_Årsskrift_2021.indd 13 10.06.2021 08.10

nemt i starten, har jeg aldrig savnet storbyen. Det fandt jeg allerede ud af under det første halve år på "prøve".

ELEVERNE ER DE SAMME

- Idrætsundervisningen i Danmark var totalt anderledes, end det jeg kendte fra Tyskland, hvor der var et nøje fastlagt struktureret curriculum for hvert klassetrin. De tyske omgangsformer var også meget konservative. På min skole i Essen blev man kaldt til tjenstlig samtale, hvis man tillod sine elever at sige du til en. Modsat undervisningen i idræt på Thisted Gymnasium, hvor eleverne løbende stemte om, hvad der skulle undervises i. I begyndelsen var der heller ingen krav om karakterer. Men der er ingen forskel på eleverne i de to lande.

Med tiden fik Barbara også sit bifag, da hun tog imod et tilbud om at læse tysk som fjernstuderende på Aalborg Universitet.

- Man skal holde så længe legen er god. Der er unge, der står uden job, og jeg har nok at gøre og skal drive det lille galleri, efter min mand døde. Nu bliver der god tid til at besøge mine to børn og til de daglige spadereture i skoven .

Corona-lanciers 2021

TG_Årsskrift_2021.indd 14 10.06.2021 08.10

Sidste undervisningsdag - på sportspladsen

HF ELEV MED FREMTIDSDRØMME

Af Jasmin Naja Heilmann, 2q

For lidt mere end to år siden, var jeg i en situation omkring min fremtid, der var lidt problematisk for mine planer, som jeg havde haft siden folkeskolen. Jeg har altid villet være landmand og har aldrig tænkt at skole og lektier var noget af det vigtigste i livet, fordi jeg jo egentlig bare skulle bestå min afgangseksamen i folkeskolen for at blive optaget på landbrugsskolen i Nibe. Alt var sådan set planlagt, og efter 10. klasse blev jeg ansat på fuld tid hos en landmand tæt på, hvor jeg boede på daværende tidspunkt. Alt spillede, jeg havde en god hverdag og tjente gode penge. Indtil en dag hvor det gik op for mig, at jeg var på det helt forkerte spor i mit liv. Det var en hel forkert retning, jeg begav mig i, og det gik op for mig, at jeg slet ikke skulle være landmand. Men hvad skulle jeg så? Hvem var jeg så egentlig? Det er nogle af de spørgsmål, der gik gennem mit hoved, da jeg fik sagt op ude på gården. Jeg kunne slet ikke finde hoved og hale i, hvad der var af muligheder for mig, for jeg havde jo ikke rigtig forberedt mig på andet end at skulle arbejde med landbrug. Der gik en periode, hvor jeg var helt fortabt og ramte den berømte identitetskrise - indtil en dag, hvor det går op for mig - ved hjælp fra venner og familie - at det da slet ikke er jordens undergang, og at det er helt okay at skifte vej og finde på noget andet, man hellere vil. Jeg undersøgte, hvad en HF havde at byde på, da min familie mente, at jeg sagtens kunne tage en gymnasial uddannelse med de karakterer og evner, de mener, jeg har. Sammen gik vi til info-møder og fandt frem til at jeg kunne tage en HF på Thisted Gymnasium. De første tanker, der gik igennem mit hoved, da jeg fik at vide, at jeg var blevet optaget, var selvfølgelig glade tanker, men jeg blev også nervøs for, om jeg nu var klar og "god" nok til en gymnasial uddannelse, da jeg jo aldrig havde overvejet andet end en erhvervsfaglig uddannelse. Jeg begyndte på HF og det går overraskende godt. Og jeg fik hurtigt nogle rigtig gode bekendtskaber og faldt godt til i klassen. Jeg blev helt fascineret af det fællesskab, der er på gymnasiet og traditionerne på stedet, som for eksempel, at afgangseleverne skal sidde på podierne, og førsteårs elever skal sidde i det, man kalder kravlegården. Der er en god kemi på skolen, timerne er spændende, og der holdes fede fredags caféer. Da jeg så havde gået på HF i et stykke tid, fandt jeg ud af, at jeg sagtens kunne have taget en STX fremfor en HF, men det havde jeg aldrig tænkt over pga. de unødvendige lave krav, jeg havde til mig selv. Jeg har virkelig lært igennem de to år, jeg har gået på HF, at man virkelig kan, hvad man vil, hvis bare man kæmper for det.

SÅ KOM CORONA

Vendepunktet i mine to skoleår var selvfølgelig, da vi i Danmark blev ramt af Covid-19. Jeg husker tydeligt, at jeg var ved at skrive vores store historieopgave i 1.HF, da Mette Frederiksen melder ud, at landet skal lukkes ned, og vi fra dags dato skal gå i skole hjemmefra. Jeg var så sur og frustreret over, at vi ikke kunne få den optimale hjælp til vores opgave, som vi skulle have haft. Dagene blev længere og længere, og der var ingen, der vidste, hvornår skolen kunne åbne op igen. Det blev meget hårdere at følge med i timerne. For mit vedkommende var det sengen, der fristede, og i første nedlukning blev den tit prioriteret højere end at følge ordentligt med i timerne på Teams. Jeg kunne også mærke på en del af lærerne, at det var vanskeligt for dem at få det hele til at fungere. Da vi kom længere hen på skoleåret, blev det en vane at skulle være hjemme og gå i skole via computeren. Det blev nemmere at struktrurere en god hverdag med skole og lektier. Efter lang ventetid, måtte vi så endelig komme fysisk i skole igen. Det var rart igen at se sine klas-

TG_Årsskrift_2021.indd 16 10.06.2021 08.10

sekammerater, men jeg kunne også mærke på mig selv, at jeg var blevet vant til at være alene derhjemme og fokusere på skolen. Det var svært at komme fysisk i skole igen, fordi det blev sværere at koncentrere sig og nemmere at blive distraheret fra undervisningen. Men jeg tror, det er en vanesag, og at det i den grad handler om at have noget selvdisciplin i disse tider. Trods Covid-19 og forsamlingsforbud, så formåede skolen alligevel at give os vores længe ventede galla. Det fungerede på den måde, at klasserne blev delt op, så hver klasse dansede lanciers udenfor på sportspladsen. Det fungerede godt, og jeg tror ikke, vi kunne have bedt om et bedre alternativ. Om lidt kommer studentertiden snart, og vi har vores sidste eksamener, hvor vi ikke skal op i alle fag som planlagt, da Covid-19-undervisningen ikke har kunnet forberede os optimalt til alle eksamener. Da jeg har valgt en HF, hænger det ikke helt sammen med, at vi nu skal have årskarakter i en del af vores fag, men så længe man har fulgt tilstrækkeligt med i timerne, så har man ikke noget at være bange for. Jeg håber på det bedste, og gør selvfølgelig mit ypperste for at få de bedste resultater ud af de to år, jeg har gået på Thisted Gymnasium.

FREMTIDEN

Når tiden er kommet, og jeg får huen på, er min tid som elev endnu ikke slut, da jeg har planer om at læse matematik på A-niveau og religion på B-niveau via den såkaldte SOF-pakke, man som HF-student får tilbudt. SOF giver mig muligheden for at læse på universitetet, hvilket er min plan. Dog har jeg også planer om at aftjene værnepligt, efter jeg har læst SOF. Hvis jeg ikke var startet på Thisted Gymnasium, havde jeg aldrig fået øjnene op for alle de muligheder, som venter derude. Jeg glæder mig til at se, hvad fremtiden bringer, og så vil jeg tænke tilbage på min tid som elev på Thisted Gymnasium som en meget positiv, spændende og livsbekræftende tid.

Jasmin Naja Heilmann, 2g

TG_Årsskrift_2021.indd 17 10.06.2021 08.10

FEED-BACK I STEDET FOR EKSAMEN

Af Orla Poulsen

Skolens HF-klasser mærker på en særlig måde, hvordan Corona påvirker skolehverdagen. En del af det særlige ved HF er, at man kommer til eksamen i alle fag. Til gengæld får HF´erne ikke standpunktskarakterer. Men i foråret blev det besluttet, HF´erne IKKE kunne komme til eksamen i alle fag alligevel. Derfor hviler HF´ernes afsluttende karaktererer på en såkaldt feed-back samtale mellem lærer og elev. Hvordan opleves det? Spørgsmålet sendes videre til Ida Landbo Skydt og Ida Bunk Jonassen fra 2q:

DELTE MENINGER

- Jeg synes, det er dejligt, at vi skal have "årskarakterer". Jeg har nemlig fundet ud af, at jeg ikke var så god til at gå eksamen, som jeg troede, siger Ida Bunk. Ida Landbo derimod er skuffet over, at hun ikke skal op til eksamen.

- Jeg er lidt ærgerligt over det! På nogle punkter fungerer jeg bedst til eksamen, og det var også derfor, at jeg valgte HF - men jeg har da lavet mine ting, gennem hele året, så for mit vedkommende, er det ikke nogen katastrofe. Men der er rigtig mange, der synes, at det er træls, at de ikke skal til eksamen, men nu i stedet til en vurderingssamtale, hvor man bliver bedømt på, hvad man har lavet gennem hele året, for det er jo ikke normalt for en HF.

Ida Bunk konkluderer, at de elever, der har hygget sig med at gå på HF for at have det lidt sjovt, godt kan være på røven nu.

- På HF kan man godt i dagligdagen grine lidt mere sammen med sine kammerater, da man ikke bliver vurderet på et standpunkt.

Ida Landbo: Vi har jo ikke i løbet af året tænkt på, at nu skal man huske at række hånden op for at blive set af læreren, men det kunne man nu godt have ønsket, at man havde gjort lidt mere. Det var netop, fordi jeg ikke ville tvinges til at fokusere på karakterer, at jeg valgte HF.

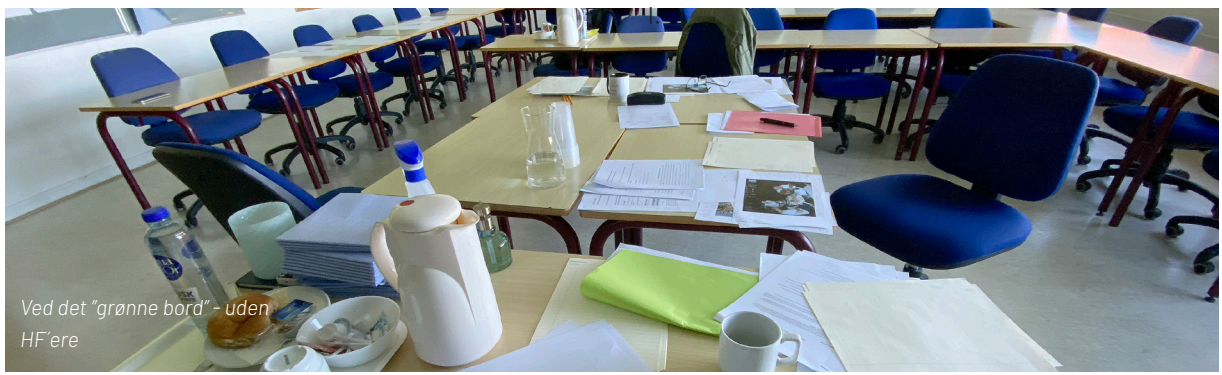

Ved det "grønne bord" - uden HF´ere

TG_Årsskrift_2021.indd 18 10.06.2021 08.10

ET ELEVRÅD MED FREMTIDSDRØMME

Af Signe Stüker, 2a, forman for Elevrådet

Ligesom alle andre gymnasier har vi her på Thisted Gymnasium et elevråd. Med to repræsentanter fra hver klasse og en elevrådsbestyrelse på 4 personer består elevrådet af 42 medlemmer i alt. 42 medlemmer der hver især ønsker at gøre vores alle sammens gymnasium til et bedre sted. Et sted hvor det faglige og sociale i smukt sammenspil med hinanden munder ud i en storartet symfoni. I vores elevråd lever mange drømme. For ligesom vi elever er forskellige, så er vores drømme det absolut også. Nogle af os satser og drømmer stort, mens andre foretrækker de realistiske og opnåelige drømme. I elevrådet drømmes der om alt fra at få knagerækker på toiletterne til en kæmpe tribune ude ved basket-banerne i allerbedste amerikanske high-school stil - og der er plads til alle disse drømme.

GENOPLIVNING

I det spæde forår 2020 drømte elevrådet stort. De døende morgensamlinger på TG skulle have akut genoplivning - førstehjælpskassen var pakket og klar - og kulturen blandt eleverne skulle genskabes ved hjælp af et nyt aktivitetsudvalg, som man ville forsøge at oprette for anden gang. Aktivitetsudvalget - som nu hedder BRØL - blev grundlagt af engagerede elevrådsmedlemmer og var klar til at skabe liv, glæde og fællesskab på skolen. Men så... Ja, I kender jo nok alle sammen historien. Det blev onsdag 11. marts, og planerne og drømmene blev ikke til noget. Elevrådets energi skulle nu bruges på evaluering af online-undervisning, opgavemængder og lærerpræstationer, og selvom lærerne lykkedes med at undervise online, blev vi i elevrådet aldrig store fans af online-møderne. Vi måtte bare erkende, at debatterne blev svære, når ansigtsudtrykkene blev sløre-

de, og når kropssproget og øjenkontakten var fraværende. Pludselig var det ikke kun morgensamlingerne, der kunne bruge hjælp til genoplivning - men også elevrådet.

I VINTERHI

I efteråret 2020 kom vi for alvor tilbage på gymnasiet. De nye 1.g'ere og 1.hf'ere startede, og nye elevrådsrepræsentanter blev fundet. Hverdagen var fyldt med smil, og corona-nervøsiteten var for en stund gemt væk. Vi genoptog elevrådsarbejdet, og stemningen var god. Emner som grøn omstilling, corona-restriktioner, Operation-Dagsværk og meget mere blev drøftet og vurderet. Der var håb for et nyt og et bedre skoleår, og alle stemte klart JA til, at vi inden februar 2021 skulle have holdt en elevrådsfest for hele elevrådet, hvilket er en vigtig elevråds-tradition, der desværre ikke var blevet vedligeholdt i min tid på gymnasiet. Desværre kom efteråret med stigende smittetal og krav om mundbind udenfor klasseværelserne. Dette betød, at det ikke kun var elevrådsfesten, vi måtte undvære - men også smilene på gangene. I stedet kom efteråret til at gå med et par ugers mink-nedlukning og ikke nok med det, så måtte de smukt "julepyntede" stampladser i fællesarealerne hurtigt pakkes ned til fordel for et par sidste dage inden jul med online-undervisning. Og så gik elevrådet ellers i vinterhi.

KÆMPER FOR DET SOCIALE LIV

Nedlukning til og med juleferiens afslutning blev forlænget gang på gang, og elevrådets årlige generalforsamling, hvor den nye bestyrelse skulle vælges, blev derfor udskudt. Til sidst gav vi op, og generalforsamlingen blev

TG_Årsskrift_2021.indd 19 10.06.2021 08.10

"afholdt" som en lectio-besked med et slide-show. Men en ny bestyrelse blev valgt, og mens smittetallene faldt, og gymnasiet gradvist blev lukket op, gik elevrådsarbejdet så småt i gang igen. Det nye elevråd anno 21/22 blev "indviet" ved en elevrådsdag i Teutonersalen i slut april. Elevrådsdagen blev brugt på at finde ud af, hvad vi som elevråd vil kæmpe for, og ambitionsniveauet er højt - meget højt. Elevrådet vil kæmpe for retten til identitetsundervisning/seksualundervisning på Thisted Gymnasium. Vi vil gøre de fede udendørsarealer omkring gymnasiet mere attraktive i både undervisningen såvel som i pauserne - og sidst men absolut ikke mindst vil vi kæmpe for, at det sociale liv på TG igen skal blomstre. Dette skal ske gennem diverse sociale arrangementer som for eksempel fede fællessamlinger og en storslået musical.

Drømme er det, der driver mange af os frem i livet. Vi stiler efter et mål, som vi ønsker at opnå. Jeg tror på, at de fleste af os i løbet af vores liv vil drømme mange drømme, og at nogle af disse drømme - desværre - nok aldrig kommer til at gå i opfyldelse. Men det er okay! Man skal have lov til at drømme stort i livet - også så stort, at drømmen for mange vil være uopnåelig. Men i elevrådet er det ikke nok bare at drømme. Vi vil ikke finde os tilfredse med blot at drømme - vi vil se vores drømme - store såvel som små - gå i opfyldelse. Vi er 42 medlemmer i elevrådet, og vi bærer hver især et ansvar. Ansvaret for, at alle elever på TG bliver hørt, når det handler om forbedringer på lige netop vores gymnasium, lige meget hvor meget fravær og hvor mange lektier eller afleveringer de nu end måtte have. Vores drømme i elevrådet vil gå i opfyldelse, og vi lover, at I alle vil blive vidner til dette.

Vi glæder os til at udleve drømmene - sammen med jer.

Tv. elevrådsformand Signe Stüker på scenen ved arrangementet sidste undervisningsdag

TG_Årsskrift_2021.indd 20 10.06.2021 08.10

AT UDLEVE EN DRØM ER EN KUNST

Af Magnus Sandvad Thourhauge

Artiklens forfatter er fra studenterårgang 2017. Nu 22 år gammel reflekterer Magnus over dengang i gymnasiet, hvor han var kørt fast - men også om at finde meningen med tilværelsen, efter at huen er sat på

Hvem er jeg i sidste ende? Er jeg stadig det menneske jeg var, da jeg blev født? Hvorfor træffer jeg de beslutninger, jeg gør? Og hvordan kan jeg vægmes de handlinger, jeg har taget? Hvor meget mere kan jeg udvikle mig igennem livet?

At stille sig selv spørgsmål om, hvor du er på vej hen som individ og menneske, tror jeg er uhyre vigtigt. For gennem personlige oplevelser, andres fortællinger, samfundsnormer, teknologisk udvikling, parforhold, daglige indtryk, drømme, skuffelser, og kriser - ja jeg kunne blive ved; så tror jeg livet former os hver evig eneste dag på baggrund af netop dette. Og det går stærkt. Faktisk så stærkt, at man kan blive helt i tvivl om, hvem man er, fordi man ikke ved, hvor man skal parkere alt det, man suger til sig på blot et døgn.

Da jeg i sin tid gik op og ned ad gymnasiets gange, stillede jeg aldrig mig selv de spørgsmål.

KØRT FAST

Jeg vil ikke sige, jeg var ligeglad med min tilværelse, men den var på en eller anden måde blevet afleveret i et dueslag sammen med en i forvejen for sent afleveret engelskstil. Jeg var nok på en måde kørt fast. Pludselig syntes jeg, alt handlede om lærdomsberigelse fra alle de forskellige fag, man havde. Og der var godt nok meget at holde styr på. Jeg kan huske, at jeg kunne få sure opstød over, hvor mange krav jeg synes, der blev stillet. Til hvad, det kan jeg ikke huske, måske var det fagligheden, men det var vist en meget almindelig følelse at have. Til sidst fik jeg faktisk nok... ja så valgte jeg måske mere eller mindre at give lidt op. Det tragikomiske er, at det kunne jeg ikke se, da jeg var i situationen. Jeg anede ikke, hvad der var i vejen.

En skønne dag gik det op så op for mig, at de mange krav slet ikke handlede om regler eller retningslinjer, der bare var til for at blive overholdt. Nej, det handlede om at tage et ansvar. Et ansvar over for dig selv og dine medmennesker. Om at tage ansvar for dit liv. At træffe nogle valg. Men hvordan gør man det? Hvornår ved man, at man har taget ansvar? Taget skeen i den anden hånd og gjort en forskel, der er stor nok til, at man kan se hvor mange skridt man har taget fremad? Det tror jeg næppe, man kan førend man har lavet fejl, og vigtigst af alt, vil indse dem.

Jeg har følt mig vildledt, selvusikker og viljesvag på tider, hvor det bestemt ikke var den rette stund. Men har vi ærlig talt ikke alle det? Det er vel en del af livets lektie. Det, der former os hver dag. Jeg må indrømme, at jeg har følt mig lidt som en kaffemaskine der kunne trænge til en snarlig afkalkning.

HVAD ER JEG GOD TIL?

Hele mit liv har jeg interesseret mig for kunst. Kunsten og dens grænseløse, astronomiske og ikke mindst oplevelsesrige dimension, hvor alt kan ske. Her kan alle sanse

TG_Årsskrift_2021.indd 21 10.06.2021 08.10

noget forskelligt ud fra det samme. Og hvorfor? Fordi vi er forskellige. Kunst i dag er blevet så abstrakt, at det ikke behøver at forestille noget som helst. Det kan være alt.

Hvad mener du er kunst? Et maleri? Naturen? Stilheden? Tømreren der bygger et hus? En fødsel? Eller en forfatter?

Der er en uskreven regel i den kunstneriske verden om, at hvis kunstneren siger det er kunst, så er det kunst... og det er ikke til diskussion. Det leder mig altså hen på, at der skal et individ til at skabe noget kunstnerisk, og det var så her, jeg indså, at jeg havde glemt mig selv og levede en tilværelse som en zombie, men jeg havde pludselig passeret den bås, hvor livets, drømme, opture og nedture, personlige oplevelser, andres fortællinger, skuffelser og kriser valgte, at kommunikere med mig. Jeg kom i tanke om, hvad jeg var god til, og hvad jeg altid havde interesseret mig for.

VIL FORTÆLLE HISTORIER

Jeg har i mere end 10 år arbejdet indenfor det professionelle musikmiljø. Kort fortalt; verdensturneret med Thisted drenge-mandskor, spillet orgel og været den hårdtslående trommeslager i rockbandet KRAIN. Derudover har jeg altid været fascineret af måden, hvorpå man kan udtrykke sig og fortælle historier igennem film og billeder. Filmbranchen har altid været en interesse, som jeg har dyrket. Helt fra barnsben. De sidste par år er jeg gået mere i dybden med faget og udforsket det på et professionelt niveau og har fundet ud af, at vejen som filminstruktør er den, jeg vil følge... Jeg har sat mig et mål og kæmper lige nu en brav kamp. Ja jeg er faktisk endda begyndt at tro på det, og jeg er i dag evig taknemmelig for at udleve min drøm om at lave film, for i dag arbejder jeg på filmskoleprojekter, reklamefilm, musikvideoer, kunstprojekter og sidst men ikke mindst min egen film, som skal vises i biografen.

Jeg går på mit andet år på Den Nordjyske Filmskole - Filmmaskinen - i Frederikshavn.

FILMNETVÆRK

Jeg har nu valgt at dele min interesse for film med alle andre. I januar 2021 stiftede jeg Filmnetværket Thy. En forening, hvor alle der har en kærlighed for film kan mødes og lave produktioner sammen. Det er et community for alle. En forening du kan melde dig ind i. Du er selv med til at træffe beslutningerne om, hvad det næste på lærredet skal være. Jeg ønsker at udtrykke mig på min egen måde. Mit mål er at fuldføre mit arbejde og udtrykke mig igennem noget, der har betydning for mig. Det, jeg laver, er noget jeg inderligt brænder for og elsker at lave. For mig er film den mest interessante måde, man kan udtrykke sig på. Og her er det netop de personlige oplevelser, andres fortællinger, kriser, drømme eller skuffelser, som har berørt en, man kan tage med sig videre i storytellingen. Historier der har gjort - og gør os - til dem, vi er.

BEVIDSTGØRELSE

Min vision for fremtiden er, at jeg gerne vil opnå en levevej indenfor faget. Jeg stræber efter at lave indsigtsfulde film, som kan inspirere andre. Det føler jeg, at jeg kan udføre igennem filmbranchen, da processen fra idé til færdigt produkt kan føre til mange indflydelsesrige momenter. Jeg kan altid se mig selv i de projekter, jeg laver, ellers tilføjer jeg ubevidst en del af mig selv til bl.a. karaktererne, musikken, historiens fremdrift eller noget helt fjerde. Det gør mig bevidst om, hvem jeg er, hvad jeg kan, hvad jeg vil, og hvorfor jeg handler, som jeg gør.

Hvem er du i sidste ende? Hvilke beslutninger træffer du, og er du stadig den samme, som da du blev født?

TG_Årsskrift_2021.indd 22 10.06.2021 08.10

Magnus Sandvad Thorhauge vil udleve sin drøm bag kameraet

DET LOKALE TESTCENTER

Af Sofie Vang, poder og fotograf ved årsskriftet

Nys, tårer i øjnene og en lille smule tryghed. For blot et år siden, havde man næppe forestillet sig, at Thisted Gymnasium skulle have sit helt eget coronatestcenter med flere ugentlige besøg fra både elever og personale. Ikke desto mindre er det i dag en realitet. Lokale 55 er forvandlet fra klasselokale til testcenter og udgør nu rammerne for mange hundrede ugentlige tests. Podningen står man selv for, og der podes femten sekunder i hvert næsebor. Podepinden skal roteres og der skal dryppes fire dråber i testbrikkens mindste kammer. To gange femten, fire og fire. Det sidder efterhånden på rygraden for langt de fleste, der har sin daglige gang på TG.

Supervisorerne der superviserer selvpodningen er tidligere elever fra Gymnasiet, som nu er uddannede Coronapodningssupervisorer igennem Falck. Undertegnede og Asta Heide Langballe er en del af teamet. Asta fortæller følgende om sin oplevelse med at opstarte testcenteret på TG: "Jeg havde på ingen måde forventet, at jeg allerede ville være en del af TG igen, og da slet ikke som coronatester, da jeg for blot et år siden stod i selvsamme lokale og fik studenterhuen på.", og hun fortsætter: "Det er et super hyggeligt job, hvor man møder en masse søde mennesker og samtidig bidrager en lille smule til at bekæmpe pandemien."

Vi supervisorer er generelt meget imponerede over folks indsats. Selvom negative test er et adgangskrav til gymnasiet pt., har det været rart at folk har taget det med et smil. Vi håber, at det lille lokale testcenter har gjort en forskel, om ikke andet, har mange sparet mange timers kø ved de andre testcentre i kommunen.

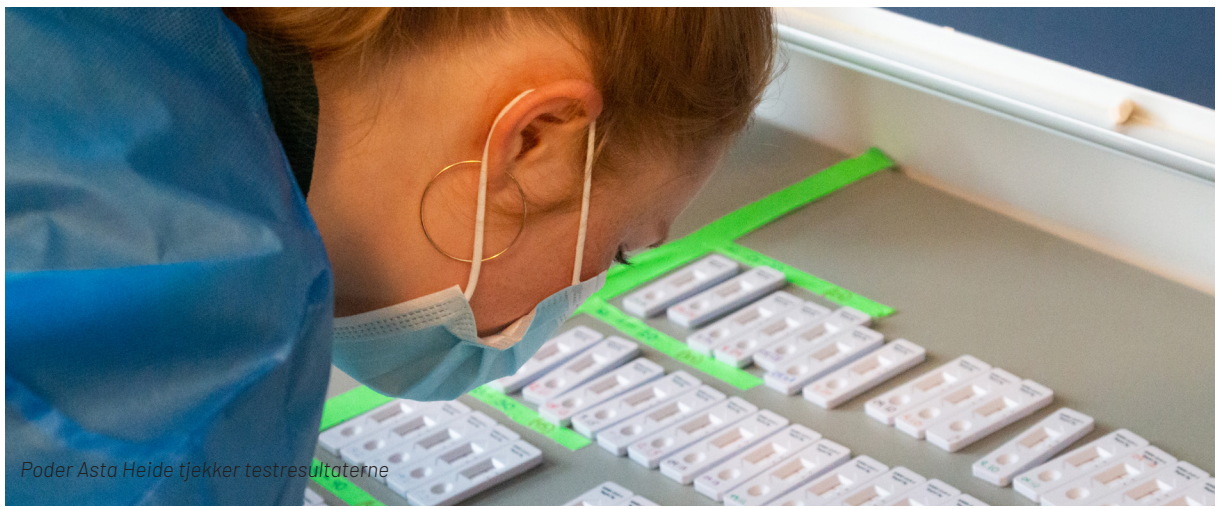

Poder Asta Heide tjekker testresultaterne

TG_Årsskrift_2021.indd 24 10.06.2021 08.10

DE VIRTUELLE LÆRERVIKARER

Af Orla Poulsen

Om det var fordi, der var nedlukninger - eller - om det var fordi, der er mange yngre kolleger i lærerstaben, så skete der det fantastiske i dette skoleår, at der pludselig blev behov for at besætte ni barselsvikariater. De nye ansigter dukkede frem som virtuelle lærere på Teams - uden at have mødt hverken elever eller kolleger. Vi har bedt nogle af dem om at fortælle om oplevelsen:

DITTE KLOSTERGAARD:

Det er altid specielt at være korttidsvikar. Personligt underviser jeg meget ud fra min oplevelse af, hvad der motiverer eleverne til at engagere sig i stoffet. Det er ekstra svært som korttidsvikar. Når jeg så ovenikøbet oftest møder dem igennem en skærm, hvor jeg kun har lærerens ord for, hvad de syntes om det, bliver det ekstra svært.

Det gode er, at der er ved at være så meget erfaring med den virtuelle platform, at den kører problemfrit. Og eleverne er meget mødestabile. Vi overlever! Holder ud! Det er stadig en nødløsning. Undervisning med unge mennesker, for hvem verden er større end det faglige materiale, bør ske med et fysisk nærvær, der bekræfter og anerkender eleven, i øjeblikket.

EVA SOPHIE VIUM:

De sidste par måneder har været en virkelig spændende tid for mig. Da jeg startede på Thisted Gymnasium, havde jeg undervisningserfaring, men jeg havde aldrig før undervist på et gymnasium. Det var derfor en ret vild start for mig, da jeg var helt ny i Lectio-junglen, ny i bekendtgørelsen og ny gymnasielærer. Men heldigvis har alle bare været så søde, at det har været en rigtig god oplevelse.

Det var svært at etablere en god kontakt med eleverne helt tilbage i starten, blandt andet fordi der i begyndelsen ikke var noget officielt krav om at have kameraet tændt. Det første stykke tid kunne jeg derfor ikke skelne eleverne fra hinanden eller huske deres navne, da jeg kun kunne se deres initialer på et lille frimærke på skærmen. Senere tændte de deres kamera, men det var nu stadig mærkeligt at undervise en elevgruppe, som jeg aldrig havde mødt i virkeligheden. Det var også underligt at give dem karakterer uden nogensinde at have siddet i samme rum som dem.

Eva Sophie Vium

TG_Årsskrift_2021.indd 25 10.06.2021 08.10

Da vi kunne møde fysisk på skolen, var det dejligt at møde eleverne i virkeligheden – selvom det var som at møde nogle helt andre mennesker, for de var slet ikke, som de var online. Det var meget interessant, at det ikke længere altid var de samme, som var aktive i timerne. Så på en eller anden måde er jeg faktisk glad for, jeg havde nået at møde nogle aktive elever på Teams, før de blev til de mere tavse elever i klasselokalet. Sådan var det selvfølgelig ikke for alle, men der har alligevel været mere end ét tilfælde. Dette har givet mig et indblik i, hvor meget det betyder for eleverne at være i et trygt rum, hvor de tør at deltage aktivt, hvilket jeg vil være opmærksom på fremover. Generelt synes jeg, eleverne har taget det helt i stiv arm.

MALEN ØRSLEV WOLSING:

Det har været en spøjs oplevelse at starte min ansættelse virtuelt. Det tog noget tid at 'finde' eleverne, når det var virtuelt. Men nogle individuelle opkald til hver enkelt, hvor jeg spurgte ind til deres forhold til faget, fritidsaktiviteter osv., var godt givet ud. Jeg kunne dog virkelig mærke, at da jeg så havde dem fysisk, så var det slet ikke alle, jeg havde 'fundet', og nogle havde jeg fået en oplevelse af, som slet ikke stemte overens med virkeligheden – på den positive måde. De havde bare brug for at komme ud for at kunne vise, hvem de var. Første gang jeg havde 1b fysisk, føltes det som om jeg kunne flyve derfra – det var SÅ fedt. De var virkelig bare PÅ. Der var så meget energi i det fysiske lokale.

Malene Ørslev Wolsing

Men det fysiske møde med eleverne gjorde det også tydeligt, hvor lidt føling jeg egentlig havde med dem virtuelt. Det vil jeg så til gengæld sige er blevet meget bedre nu, hvor jeg har haft dem fysisk også!

SARAH CRUMLIN SPANGGAARD:

Det har da bestemt været en speciel oplevelse at starte et nyt sted med at sidde bag en skærm og forsøge at lære folk at kende. Jeg synes dog, jeg er blevet taget vældig godt imod på TG - under omstændighederne, både af elever og kolleger.

Jeg gjorde i begyndelsen meget ud af at snakke med hver elev på tomandshånd over Teams for at lære dem at kende, og det gav virkelig pote i forhold til at skabe tillid i det virtuelle rum, hvilket nok også gjorde, at jeg ikke følte det som et særlig stort spring at møde dem fysisk efterfølgende.

Det, der var rigtig svært bag skærmen, var imidlertid at få en fornemmelse af klassens dynamik og holde øje med den enkelte elevs trivsel. Det blev meget nemmere at mærke stemningen i klassen under den fysiske undervisning og dermed tilpasse de pædagogiske hensyn til klassens dynamik. Men jeg følte mig lige så velkommen

TG_Årsskrift_2021.indd 26 10.06.2021 08.10

Sarah Crumlin Spanggaard

i klasserne i den virtuelle som i den fysiske undervisning.

Der er dog ingen tvivl om, at den isolerede, virtuelle undervisning er gået hårdt ud over elevernes motivation og generelle trivsel (selvom TG har forsøgt at lave så gode rammer som muligt og givet plads til flere pauser og sociale indslag i undervisningen), og det har selvfølgelig også påvirket mig, da jeg holder meget af mine klasser. Dog synes jeg, at eleverne har været gode til løbende at sætte ord på deres frustrationer for at få dem ud af kroppen, så vi i overvejende grad har kunnet fokusere på de positive ting - og grine af det hele en gang imellem.

Det ærgrer mig dog lidt at være gået glip af den daglige småsnakken og spontane sparring med kollegerne på TG i de første måneder, for jeg føler først nu, at jeg rigtigt er ved at lære dem at kende (ud over de par stykker, jeg har haft tæt samarbejde med over Teams). Men det skyldes jo omstændigheder, som ingen af os har haft indflydelse på, så nu glæder jeg mig bare over trods alt at kunne indhente det forsømte på kollegafronten her de sidste par måneder af skoleåret.

KAREN BADSKJÆR:

At undervise virtuelt er for mig et nyt univers, der rummer både positive og negative aspekter.

På negativsiden tæller klart den manglende fysiske interaktion med eleverne; det kan være svært at aflæse, hvordan eleverne har det, og man er altid noget i tvivl om, hvorvidt nogle elever forsøger at "putte" sig bag skærmene.

Oplevelsen er, at når undervisningen skal foregå virtuelt, misser mange elever ofte væsentlige dele af kommunikationen, hvorfor adskillige gentagelser af samme informationer er nødvendig – dvs. i langt højere grad end ved fysisk undervisning. Samtidig er der for eleverne mange udfordringer rent koncentrationsmæssigt i de hjemlige rammer både fra andre familiemedlemmer samt måske fra andre medier end computeren. Hertil kommer digitale udfordringer i form af manglende eller dårlig netforbindelse mv.

På positivsiden kan anføres, at der er langt mere ro på qua, at kun en elev via mikrofonen taler ad gangen, hvilket for pågældende elev giver et mere koncentreret udbytte. For mit eget vedkommende har virtuel undervisning været en lærerig udfordring, hvor nye pædagogiske tiltag har måttet afprøves, og nogle af tiltagene har haft en yderst positiv effekt. Dog er oplevelsen, at jo mindre hold desto bedre. Ved store hold bliver virtuel undervisning let en træg og langsommelig affære qua at alting tager ekstra tid. Under alle omstændigheder så kræver virtuel undervisning længere forberedelsestid.

TG_Årsskrift_2021.indd 27 10.06.2021 08.10

LO TORUN SAMUELSSON:

Jo, det var en underlig oplevelse aldrig at have mødt sine nye elever i virkeligheden. Ikke fordi jeg ikke tidligere havde haft virtuel undervisning, men jeg havde aldrig været ude for kun at have haft det med en gruppe elever. Det, som jeg nok oplevede som det største handicap ifm. med onlineundervisning, var, at jeg ikke altid kunne se mine elever, og det gik op for mig, hvor meget jeg ellers stoler på mit syn. Jeg kunne pludselig ikke afgøre, om eleverne var godt med, kedede sig eller syntes, jeg sagde mærkelige ting og sager. Jeg kom også virkelig til at savne at blive afbrudt. Det blev jeg næsten aldrig i onlineundervisningen. Kun en gang eller to og da gjorde det mig simpelt hen så glad! Det blev også forbavsende svært at lære deres navne, og jeg kom senere til at savne, at eleverne havde "flydende navneskilte" foran sig de første uger efter, at vi vendte tilbage til fysisk undervisning .

Lo Torun Samuelsson

Unheimlich – Hjemlig (u)hygge i Coronaens tegn.
Af Anna Emilie Nørgaard Larsen

TG_Årsskrift_2021.indd 28 10.06.2021 08.10

EKSPERIMENTELLE FAG UNDER CORONA

Af Orla Poulsen

En ny undersøgelse blandt 623 undervisere på de tekniske og naturvidenskabelige uddannelser, Ingeniørforeningen har lavet, svarer 68 pct. af de adspurgte lærere, at kvaliteten af undervisningen har været dårligere sammenlignet med den undervisning, de lavede før corona-nedlukningen.

Lærere i de eksperimentelle fag på Thisted Gymnasium har været stillet over for store udfordringer for at få opfyldt de krav, som stilles i bekendtgørelserne. Mads Severinsen, der underviser i fysik, fortæller, at det er tydeligt at mærke, at eleverne ikke har samme føling for det eksperimentelle arbejde under den virtuelle undervisning og har svært ved at forholde sig til både resultater og fejlkilder, når de ikke selv har haft "fingrene i det".

- Jeg har været på skolen og filmet både opstillingen og fremgangsmetode så eleverne, ved at studere videoen, kan få en fornemmelse for både apparatur og hvordan resultaterne er opstået. Jeg har selv udført forsøget og udleverede herefter forsøgsresultaterne i et dokument,

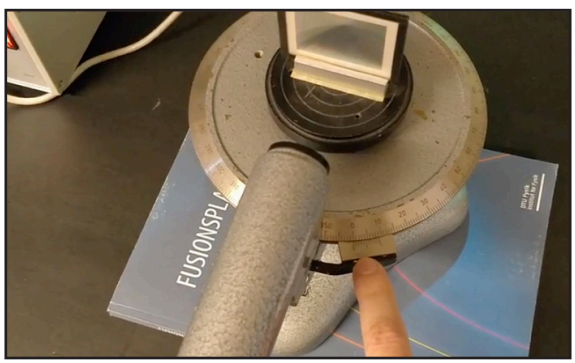

så eleverne kunne stå for analysearbejdet. Fordelen har været, at eleverne selv styrer tempoet, hvormed de undersøger fremgangsmetode og eksperimentet, men de erfaringer eleverne skal gøre sig undervejs i det praktiske arbejde er sløjfet, og de eksperimentelle faglige mål tilgodeses på ingen måde ved at lade eleverne se en video. Men det har været den bedste måde (og med den tid der var til rådighed), hvor jeg kunne få lidt eksperimentelt arbejde tilbage i undervisningen.

ELEVERNE VAR OPFINDSOMME

Hvis eksperimentet kan laves med simple materialer, har jeg prøvet at lade eleverne lave det hjemme i stuen. Til 1z har jeg også lavet en øvelse, som de kunne foretage derhjemme - og eleverne var meget opfindsomme. Eleverne var tvunget til at uddelegere nogle opgaver for at have tilstrækkeligt med udstyr, og det kunne på ingen måde blive ligeså præcist som i laboratoriet, men det fungerede fint. Det er dog langt fra alle eksperimenter, hvor dette kan lade sig gøre.

HJEMMEFORSØG I BIOLOGI

Pia Lassen, har som biologilærer også inddraget eksperimentelt arbejde i den virtuelle undervisning ved at optage videoer, hvor hun udfører de forsøg, som eleverne ellers skulle have lavet.

I stedet for, at eleverne følger en vejledning og udfører forsøgene, skulle de ud fra mine videoer selv skrive vejledninger. Det har fungeret meget godt, selvom det har været svært at lave perfekte optagelser med telefonen

TG_Årsskrift_2021.indd 29 10.06.2021 08.10

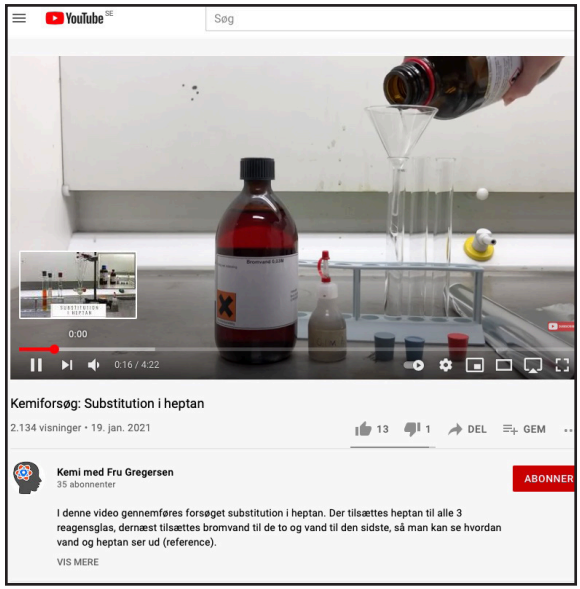

i den ene hånd og med den anden hånd udføre forsøget. Eleverne har også lavet hjemmeforsøg, hvor de selv skulle sørge for at skaffe fx natron, gær, æblejuice og køkkenvægt. Det har ført til diskussioner om, hvilke af hjemmets tallerkner, der mon kan tåle at komme i ovnen, og hvilken skål mor helst vil undvære samt en erkendelse af, at køkkenvægte kan være mere eller mindre præcise. Få gange har jeg også lavet en lille forsøgspakke, som eleverne kunne hente på skolen. Pakken indeholdt det, de skulle bruge for at lave et forsøg. Fx fik eleverne fra mit biologihold hver et grisehjerte med hjem, så vi alle kunne dissekere hjerter samtidig på teams. Det har været udfordrende men også sjovt at skulle tænke anderledes. Jeg og eleverne følte os dog rigtig godt tilpasse, første gang vi endelig igen kunne lave et rigtigt forsøg i laboratoriet. Selv oprydningen bagefter var en ren fornøjelse for både lærer og elever. Vi har fået det bedste ud af det; men har bestemt ikke noget ønske om at erstatte rigtige forsøg med "videoforsøg" mere end højest nødvendigt.

KEMI PÅ KØKKENBORDET

- Det har været udfordrende ikke at kunne sætte eleverne til at lave forsøg i kemilaboratoriet, som vi plejer. Jeg har prøvet at gøre lidt forskelligt, siger Lisbeth Tavs Gregersen:

- I kemi har jeg primært været inde på skolen og optage de forskellige forsøg, som eleverne skulle have lavet. Så jeg har optaget udførelsen af forsøget og klippet det sammen til en video. Enkelte forsøg har jeg lavet hjemme som denne: https://www.youtube.com/watch?v=WMM-uBDTnrjw Sådanne forsøg har været nogle, som eleverne også har skullet lave selv.

Jeg har også givet eleverne vejledninger til forsøg, som de selv skulle udføre (uden videoguide) - fx opløselighed af forskellige fødevarer. De skulle fx teste opløseligheden af rødbedefarve i olie, ethanol og vand. Rødbedefarve er vandopløseligt!

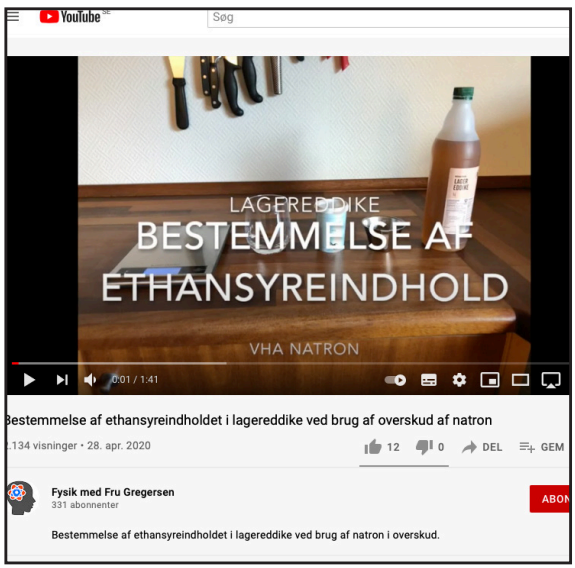

TG_Årsskrift_2021.indd 30 10.06.2021 08.10

TG_Årsskrift_2021.indd 31 10.06.2021 08.10

FLADELANDSBEBOER PÅ TUR I FJELDABERNES LAND

Af Emma Ringgaard, 2x

Storbyens larm var det første du hørte. Larm i form af trafik. Larm i form af byggerier. Og larm i form af en dansk klasse fra Danmark, der med nød og næppe fik lov til at komme på studietur, selvom Corona-epidemien florerede rundt om i Europa. Larm kender vi ikke meget til her i stille, rolige og idylliske Thy. Så at være på besøg i det ellers vidunderlige Oslo, Norges hovedstad, var en anderledes og mærkværdig oplevelse. Inden turen glædede jeg mig som et lille barn til at møde de åh så fantastisk udadvendte, gæstfrie og fornuftige nordmænd i det velhavende fremgangsland. Men når man så sig omkring, skulle man næsten tro, at Oslo var blevet ramt af et jordskælv. Ødelagte veje. Ødelagte glasflasker på fortovet. Endda ødelagte mennesker. De lignede fortabte sjæle, hvilket var en fuldstændig modsætning til de ivrige og opsøgende nordmænd, jeg havde hørt om. Disse sjæle virkede til at være tomme for glæde og kærlighed og gik rundt med hættetrøjer, der skjulte deres ansigtet i de små og smalle gangpassager, hvor man ikke kunne andet end at være i vejen. Ingen smil. Ingen snak. Og ingen kontakt. Hvad skulle man føle? Skulle man føle skræk eller medlidenhed? Var de misbrugere, eller var de bare mennesker, der havde givet op? Ingen vidste det, men det var næsten som at se den norske version af Christiania. Menneskene i dette kvarter var lige så ubehøvlede som fulde sømand, men det var såmænd bare helt almindelige nordmænd. Helt almindelige nordmænd, der decideret hvæsede af danske "jomfruelige" turister, der lignende manden på maleriet "Skriget" i en dårlig gyserfilm. Dette var dog kun toppen af isbjerget, for jo mere man så, jo bedre blev forholdene. Det vi endelig var nået til, var centrum.

Centrum var resten af isbjerget. Centrum bekræftede endelig forestillingerne om det smukke norske byliv samt de fornuftige nordmænd. Nu følte man sig tryg. Nu følte man en glæde, der var lige så stor som nordmændenes kærlighed til deres elegante, men robotagtige, eldrevne Tesla'er. Nu følte man sig endelig en smule hjemme, ligesom H.C. Andersen skrev i sit digt "Norge" fra 1872: "Borte fra Danmark er jeg dog hjemme, Hører mit Modersmaal, Hjemlandets stemme". Selvom det ikke var Danmark, var det nu meget tæt på.. Det at gå i Oslos gågader var som at gå i Københavns gågader, dog med sproget til forskel.

Norsk og dansk er to forskellige sprog, men er dog stadig meget ens ligesom Danmarks og Norges flag. De ligner hinanden rigtig meget med en lille bitte blå detalje til forskel. Ligesom vi kender det fra dansk, varierer sproget

TG_Årsskrift_2021.indd 32 10.06.2021 08.10

efter, hvor man befinder sig i landet. I Danmark snakker man med forskellige dialekter, og det er ofte svært at forstå, når man ikke kender til det på forhånd. Denne forvirring ses også i Norge. Det ene øjeblik føler man sig som en fjeldabe, sådan at man kan snakke og forstå flydende norsk, og det næste øjeblik er man i tvivl om hvorvidt det, man hører, overhovedet er norsk. Selvom Norge og nordmændene ikke var helt som jeg forventede, ser jeg nu hvad H.C. Andersen mener, når han skriver: "Hjertet er varmt, her, Øinene milde – Ja, her er Storhed, Skjønhed og Snille". Nordmænd er virkelig disse rare, udadvendte, snakkesalige og for det meste lyshårede og blåøjede mennesker, der snakker som har man kendt dem i flere år. Efter et restaurantbesøg falder vi i snak med to rare nordmænd i køen til toilettet. Her fik vi alle mulige historier, heriblandt hvad nordmænd egentlig tænker om danskere, men den historie gemmer vi til en anden gang.

Norge er et fantastisk og flot foregangsland, men det er også et land som holder meget fast i fortiden, hvad gælder traditioner og besynderlige historier. Inden vores tur var jeg forberedt på at se et fremgangsland, men jeg var slet ikke forberedt på, at det var i så høj grad. De høje forventningerne blev fuldt ud bekræftet især i forhold til klima. Et ord. El. Alt kører på el. De har el-busser, el-biler, eldrevne letbaner, el-løbehjul - og cykler - som kunne lejes. Det var noget af en omvæltning at komme fra Danmark, hvor man er vant til ar se de store og larmende diesel- og benzinbiler, og så at komme til Norge, hvor de kører rundt i smukke, lette, lydløse og eldrevne kareter med mærket Tesla. Der var ingen undskyldning for ikke at være klimavenlig i Norge. Klimaet var blot et eksempel på, hvor skidefornuftige de nordiske fjeldaber var.

Som jeg skrev før, er Norge også et land præget af urgamle traditioner og historier. Som turist i Oslo kunne man ikke undgå at støde på de små, mærkværdige og decideret grimme skikkelser. Trolde. Små, gale norske

trolde. Norge er meget optaget af disse små trolde, der rent ud sagt ligner norske fjeldaber med deres lange og bumsede næser, store dybe og sorte øjne, der stirrer helt ind i din sjæl. Men så underlige er de trolde måske ikke, for de har haft stor betydning for Norge. Historien fik vi fortalt af de venlige og sømandsagtige nordmænd fra toiletkøen. Vi skulle tilbage i tiden. Helt tilbage til den tid, hvor vikingerne rasede rundt. Det var i dentid, at den første trold dukkede op i Norden. De ellers koldblodige og hårde norske vikinger var bange for disse små buttede trolde. Så bange at folk levede i frygt for, at deres børn skulle blive forbyttet og blive bortført til mørke huler oppe i fjeldene, hvor troldene havde bosat sig. I Danmark forbindes trolde med en fiktiv figur, men i Norge var man så overbevist om, at disse væsner fandtes, at der i lovgivningen var lavet paragraffer rettet mod dem. Disse små

TG_Årsskrift_2021.indd 33 10.06.2021 08.10

og grimme grinebidere kan ses overalt i Norge, fordi de er et symbol på, at de norske vikinger ikke lod sig slå ud.

Troldene er blot en de mange traditionelle ting, der har noget med Norges historie at gøre. Derudover er der også nordmændenes berømte og farverige bunader som er nogle folkedragter, som bruges til konfirmation, nationaldagen, officielle begivenheder og ja, endda bryllupper. Så hvis man drømmer om den smukkeste hvide brudekjole som brud, skal man ikke gifte sig i Norge, for der står påklædningen på bunad. Dragterne fik vi også set med vore egne øjne. Der foregik et bryllup ved rådhuset, hvor disse overraskende dragter var det første man så. Det. Var. En oplevelse. Det var som at blive sendt tilbage i tiden, til en tid – for Danmarks vedkommende – der mindede om noget fra sidst i 1800-tallet. Det eneste sted denne påklædning måske kan ses i Danmark, er hos folkedansere. Man ville i hvert fald ikke bære en bunad eller lignende til noget som helst begivenhedsrigt i Danmark, og hvis man gør, så vil man få mange mærkelige og forvirrede blikke.

Disse traditioner gør det klokkeklart at Danmark og Norge er forskellige, ligesom H.C. Andersens eventyr "Laserne" fra 1869 også gør. Her hører vi om to laser, hvor den ene er norsk og den anden dansk. Så troværdigt som det lyder, så skændes de to laser om, hvem der er bedst og, hvem der har det flotteste land. De mener begge at deres nationalitet er den rigtige. Den norske las mener, at "Fladelandsbeboer" ikke hører til i fjeldabernes land, ligesom de små trolde heller ikke gør. Det er ikke overraskende. Danskere besøger ofte Norge, men det går også den anden vej rundt. Den norske las er stædig og ubehøvlet, og kritiserer den danske las. Den danske las herimod er så beskeden og får det til at lyde som om, det kun er den norske las, der har et problem. Ingen af laserne giver udtryk for, at de har brug for hinanden, men ser man på Norge og Danmarks historie, er de tæt forbundne og passer godt sammen. Ja, de passer så godt sammen som mælk og chokolade eller som nordmændene og deres ækle, men berømte myseost. Også i eventyret ser man, at de er tæt forbundne. For begge laser udvikler sig og bliver til papir, hvor den danske las bliver brugt i forbindelse med Norge, og den norske bliver brugt i forbindelse med Danmark.

GENNEMFØRTE STUDIEREJSER I SKOLÅRET 2020/21

2.a Berlin

2.b Grønland

2.x Oslo

2.y Berlin

2.z Sønderjylland

3.y Vester Vandet

Danmark og Norge er som søskende. Lige meget hvor forskellige de er, og hvor meget de end kritiserer og irriterer hinanden, vil de altid have brug for hinanden på den ene eller den anden måde. Det er dejligt, at man kan føle sig så meget hjemme i et andet land, selvom denne tur selvfølgelig har været en tur fyldt med oplevelser, latter, panik, forvirring og jeg kan blive ved. Jeg vil altid kunne huske larmen fra denne tur, men ikke en træls, forvirret og irriterende form for larm som tidligere. Nej, det er såmænd larm i form af snakkesalige nordmænd. Larm i form af fællesskab. Og larm i form af latter fra en flok trætte nordvestjyske fladelandsbeboere, der har haft en ubeskrivelig tur i fjeldabernes bizarre, men smukke land.

TG_Årsskrift_2021.indd 34 10.06.2021 08.10

TG_Årsskrift_2021.indd 35 10.06.2021 08.11

TUREN GIK TIL GRØNLAND

Af Anne Mærkedahl Nørgaard, 2b

Vores tur til Aasiaat i Grønland begyndte en tidlig søndag morgen, hvor 2b. mødte op i Karup Lufthavn. Men en weekendmorgen skulle ikke stoppe os. Efter 16 timer landede vi i Aasiaat, hvor vi ikke rigtigt lagde mærke til tidsforskellen på fire timer. Vi brugte det meste af dagen på at kigge rundt i den interessante by, indtil vi om aftenen blev introduceret til elevrådet. De fortalte os om ungdomslivet i Grønland, og vi fik en stor forståelse for de grønlandske elever, hvor mange var flyttet fra deres familier og endt i Aasiaat helt alene. Det gør det ikke nemmere for dem, at alt undervisningen foregår på dansk, hvilket nogle af de studerende havde svært ved. Derfor var skiftet fra normal skole i de små bygder til bylivet i Aasiaat meget svært.

Efter en intens og spændende rundvisning på gymnasiet, kunne vi godt mærke, at vi var ved at være lidt trætte. Derfor gik mange tilbage til Sømandshjemmet, hvor man lige fik lov til at få 10 minutter for sig selv.

TOSPROGET

Vi var så heldige, at vi fik lov til at følge de grønlandske elever i deres undervisning. Og vi fik ikke alene et indblik i deres undervisning. Vi fik også mulighed for at snakke med de grønlandske elever samt arbejde sammen med dem i de forskellige skolefag. Her kunne man også mærke, hvor svært det var at blive undervist i et andet fremmedsprog. At følge engelskundervisning

TG_Årsskrift_2021.indd 36 10.06.2021 08.11

var meget tankevækkende. Her skulle de prøve på at formulere sig på engelsk. Hvis de ikke forstod, hvad der blev sagt, blev der hurtigt snakket grønlandsk. For os virkede det lige så svært for dem, som hvis vores undervisning på TG foregik på kinesisk.

Vi fik også set Grønlands smukke natur - bl.a. var vi ude at gå i fjeldet med slædehunde. Vi var så heldige, at vi også kom på hvalsafari. Flere af os oplevede, at hvalerne kom helt tæt på - det var en virkelig enestående oplevelse.

INDBLIK I KULTUREN

Vi fik også muligheden for at komme op og se kirken og tale med præsten, hvor vi blev meget klogere på den grønlandske kultur, da vi hørte om grønlandske myter og traditioner. Det var meget spændende at få et indblik i den grønlandske kultur.

Noget af det vigtigste for os var, hvor mange stereotyper der blev modbevist på turen. Heriblandt deres alkoholkultur, som slet ikke er så slem, som vores fordomme herom.

Positivt var det også at opleve, hvor åbne og venlige mennesker grønlænderne var over for os. De virkede ikke til at have fordomme om os, og flere af dem var nysgerrige efter at høre om vores liv i Danmark.

Det gik også op for os, hvor lidt forskel der er på de grønlandske og de danske unge. Stort set alle de grønlændere, vi mødte, kunne vi også godt havde fundet i Danmark.

Selvom det var en meget kulturfokuseret studietur, styrkede det sammenholdet i vores klasse som helhed, og vi har fået nogle gode oplevelser, som vi aldrig glemmer.

TG_Årsskrift_2021.indd 37 10.06.2021 08.11

TRIVSELSDAGE UNDER CORONA

Af Anne-Birgit Odgaard

Som corona-nedlukningerne begyndte at gentage sig og blive først længere og derefter uendelige, voksede fokus på vores allesammens, men især selvfølgelig elevernes, trivsel. Smilene på teams-skærmene blev færre dag for dag for til sidst at svinde ind til mere eller mindre anonyme "bobler" på den sorte skærm. Som lærer kunne man gøre sig alle mulige anstrengelser: der blev smilet, sunget, danset og sprællet i stuer og på værelser, og eleverne blev efterhånden fortrolige med lærernes børn, kæledyr og ægtefæller … Alt sammen tapre forsøg på at "være sammen hver for sig", som mantraet lød. Men det kan jo ikke lade sig gøre! Ideerne løber ud. Mulighederne bliver brugt op. Så lettelsen og glæden var stor, da beskeden kom om, at NU kunne vi komme tilbage til skolen. Hverdagen ville vende tilbage, håbede vi, og trods alle mulige og umulige restriktioner og benspænd gik vi alle sammen i gang med at genskabe fællesskabet og koldstarte trivslen.

ENGELSKLÆREREN KOM PÅ BESØG

For under overfladen lurede usikkerheden. Er vi stadig venner? Kan de stadig lide mig? Har "de andre" lavet noget sammen bag min ryg? Er min klasse stadig min? Måske er det egentlig lidt pinligt at indrømme, at man faktisk har brug for de andre, slet ikke har nok i sit eget (og hundens)

Læreren kom på besøg …

TG_Årsskrift_2021.indd 38 10.06.2021 08.11

selskab, og efterhånden er kommet så langt ud, at man, som eleverne i 2.y, faktisk bliver helt glad for et besøg af engelsklæreren, selv om hun har både en stil og et tekstkompendium med!

BEHOV FOR EN FEST

Det gjaldt om at få nogle fælles oplevelser og mærke, at "vi er her endnu". Efter mange magre år stod pengekassen pludselig på klem, så elever og lærere sammen kunne gå i gang med at få det bedste ud af områdets muligheder: SUP på Vandet sø, snobrød, orienteringsløb, mountainbike, bold – og brætspil og ikke mindst masser af fællesspisning i "Skovly" og på skolen. Der er stadig meget, vi ikke kan, men nu må vi få det bedste ud af det, vi må (og på et tidspunkt får vi vel lov til at holde en ordentlig fest!)

TRIVSELSDAGE

Nogle klasser har lidt mere end andre. Når man har valgt en studieretning med musik, så er virtuel undervisning bare dræbende, og lærerne i 2.a kunne bare se til, mens klassen simpelthen visnede for øjnene af os. Derfor var der heller ingen tvivl om, at klassens trivselsdag skulle byde på musik og sang, og det blev i form af en workshop i sangskrivning på en iskold mandag i "Skovly". Kender du os/ det er faktisk et must/ kender du, kender du, kender du os? lød den indledende strofe i en af de sange, eleverne fik produceret og opførte for de andre ved dagens slutning med en lille hilsen til hver eneste elev i klassen: lille og kvik/ skarp i matematik/ kaptajnen bag trommerne; do you love me? Signe er her os' … Alle nævnt, ingen glemt, og det var rørende at se smilene brede sig i elevkredsen, efterhånden som man selv blev nævnt. Måske er vi her endnu? Kender du os, det er faktisk et must.

Selv om man har savnet fællesskabet, er det forbløffende svært at komme i gang igen, og det kræver vilje og indsats fra hver enkelt at "genlære" sine klassekammerater at kende. Det er ikke lige let for alle, og der er brug for omsorg og håndholdt hanken op i kammerater, som kæmper: gad vide om han vågner op, før vi når til ende. Bag den muntre tone ligger en ægte bekymring, for alle er uundværlige i et ægte fællesskab.

PENGE GØR DET IKKE ALENE

Vi mangler meget – og ikke mindst den fest – og lige meget hvor mange tusindekronesedler regeringen sender, så er det vist bare sådan, at vi alle har lært, at trivsel ikke kan købes for penge. Vi mangler meget, men vi er her endnu, og der er taget hul på det. Lad os kun tage det med fra coronanedlukningerne, at det fysiske samvær er uerstatteligt!

TG_Årsskrift_2021.indd 39 10.06.2021 08.11

CORONAFRISEN – KUNSTWORKSHOP

Af Thomas Wolsing

"Hej Thomas, kan du arrangere en trivselsworkshop for 12 klasser de næste 14 dage? – alle 1. og 2gere og HF'ere her i eftercoronaens tid?"

"Jo, det vil jeg da godt.."

Puha, tænkte jeg - hvordan skulle det kunne gennemføres? 12 klasser i de næste to uger i ét modul hver, skal lave noget kreativt – udendørs - og få en god oplevelse ud af det. Det skal også give mening for eleverne, og gerne være seværdigt for andre. Hvad skal de lave? En masse spørgsmål løb gennem mit hoved i ugen op til, og jeg besluttede mig for at arrangere en maratonmaleriworkshop.

På pladsen bag gymnasiet blev der stillet tre kæmpestore hvide telte op. Jeg fik råderet over det bagerste hvide telt – "Gammateltet". Her skulle eleverne klassevis opholde sig. Materialer blev indkøbt: Malerdragter, masonitplader, farver, pensler, klude, og to malerrulleskamler dvs. to halve europaller forsynet med fire hjul, som elevene kunne sætte sig på/skubbe hinanden rundt, mens de malede.

De næste to uger mødte eleverne op klassevis iført varmt tøj. De fik to små opgaver, der bestod i at de skulle gå sammen to og to og reflektere over to spørgemål: Hvad har været godt for dig under Coronaen? Og hvad har været skidt? Tænk, reflektér og mal så to motiver, der

TG_Årsskrift_2021.indd 40 10.06.2021 08.11

repræsenterer ting eller stemninger eller en situation, du synes betegner det.

Masonitplader i størrelserne 122 x 244 cm blev langt på asfalten i forlængelse af hinanden som en lang frise på basketballbanens asfalt ved siden af det store hvide telt.

For at sikre en slags farvemæssig sammenhæng blev alle masonitplader først grundet og overmalet med seks forskellige forblandende farvenuancer. Rulleskamlerne blev flittigt brugt – eleverne skubbede hinanden rundt på pladerne og afsatte lange, brede penselstrøg. Et af benspændene var, at alle eleverne måtte male deres motiver henover tidligere, og at de store maleplader, som lå i forlængelse af hinanden, skulle figurativt set hænge sammen for at skabe dybde og sammenhæng. Billederne blev således malet i forlængelse af hinanden og blev til ét langt billede.

Jeg forsøgte at få eleverne til at male med store, enkle strøg, uden for mange detaljer. Af og til blev der brug for noget rigtig "grimt": Malingen blev fortyndet med vand og smidt, trukket og dryppet på pladerne.

Det blev to uger i spontanmaleriets og associationernes tegn!

I de to uger workshoppen strakte sig over, blev der malet, snakket, grinet, hygget og spist varm suppe i den kolde blæst og heldigvis en dejlig sol. Eleverne så ud til at nyde at være sammen igen, efter alt for mange ugers isolation.

I alt 30 meter maleri lå nu på asfalten foran gymnasiet. 12 klasser i to uger. Hvilken bedrift!

En 30 meter lang dagbog med unges visuelle refleksioner over afsavn og drømme i en krisetid, ingen havde troet, de skulle opleve.

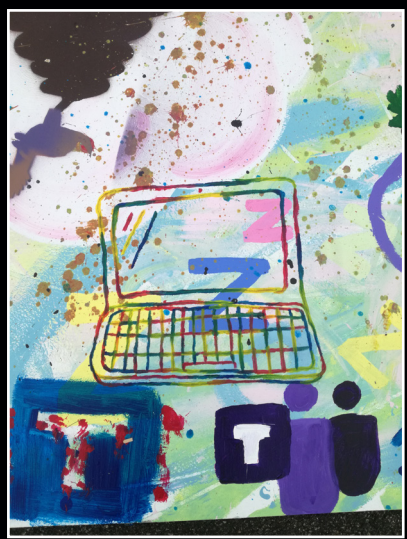

TG_Årsskrift_2021.indd 41 10.06.2021 08.11

CORONAS MANGE ANSIGTER

Af Tove Søgaard Kristiansen, psykolog tilknyttet Thisted Gymnasium

- nye, kreative og løsningsorienterede muligheder ensomhed, usikkerhed og afsavn - et lærestykke i krisehåndtering

Det seneste år på Thisted Gymnasium giver et billede af en gruppe unge, som under tiden med Covid-19 med stor fleksibilitet har tilpasset sig nye forhold – uden tvivl hjulpet på vej af deres naturlige forhold til sociale medier og online-kommunikation og ikke mindst hjulpet på vej af en skole og lærere, der har strakt sig utrolig langt for at sikre så gode, faglige vilkår som muligt.

Flere unge har fortalt om, hvordan den nærmeste familie og de nærmeste venner har fyldt mere i dagligdagen end tidligere. Flere har oplevet et socialt pusterum, og nedlukningen har givet mange socialt stressede unge en chance for at reflektere over, hvad der gør dem glade. Flere har givet udtryk for, at de har rystet den sociale og personlige pose – både i forhold til rutiner i dagligdagen og i forhold til at se og mærke, hvilke relationer der betyder noget, og hvilke de uden større problemer har kunnet undvære.

En del usikre og sårbare elever har tilmed oplevet en større tryghed i virtuel undervisning, idet de har følt sig mindre sårbare hjemme foran skærmen end foran hele klassen; de samme elever har af samme grund oplevet 2020/21-eksamensformen som bedre end de traditionelle eksaminer. De fleste elever har samtidig berettet, at de har skullet bruge kræfter på at strukturere egen tid og indsats og ikke mindst har skullet finde energi og vedholdenhed for at holde motivationen, når forpligtelsen kun har omhandlet dem selv. De fleste har fundet effektive strategier – nogle har desværre ikke og har næsten opgivet at gå i skole.

Men selv om mange unge har vist bemærkelsesværdige omstillingsevner og kreativ brug af digitale løsninger, er det ikke hele fortællingen. Heller ikke de mest robuste elever har i længden kunnet kompensere fuldt ud for nedlukningen. Som månederne og nu over et år er gået, oplever de allerfleste elever et stigende socialt afsavn og kedsomhed – for nogle har det udviklet sig til decideret ensomhed. Deres netværk er stadig komprimeret og fysisk begrænset, og de fleste elever savner nye indtryk, savner at spejle sig i de andre elever – at mødes rigtigt. For de fleste elevers vedkommende genoptages det gamle sociale liv igen i takt med færre restriktioner. For de mest sårbare elever kan den langstrakte sociale isolation desværre medføre en forstærket følelse af ikke at høre til og være en del af et fællesskab – det vi alle, og i særdeles unge har brug for og frygter at stå udenfor.

Der synes at være en tydelig tendens til øget bekymring hos afgangseleverne. Mange er bekymrede for et fagligt efterslæb, bekymrede i forhold til uvished om eksamensform, bekymrede for manglende gennemsnit til deres videre uddannelsesdrømme og meget bange for, at gymnasietidens klimaks – gallafest og studenterkørsel – ikke kan gennemføres. Forestillingen om at gå på en ungdomsuddannelse mht venner, fester osv er allerede invalideret, og uvisheden om det allersidste træk lægger et meget stort pres på mange.

TG_Årsskrift_2021.indd 42 10.06.2021 08.11

Det har ikke været muligt at mødes med eleverne face-2-face i mange måneder. Men også her har de digitale muligheder betydet, at samtaler er foregået over telefon eller virtuelt. De elever, der har henvendt sig, har typisk været afgangselever med frygt for deres eksaminer, deres gennemsnit, aflysning af den festlige afslutning på uddannelsen og følelsen af at stå udenfor. Der har ligeledes været henvendelser fra elever, der har oplevet manglende motivation og strategier i forhold til at klare skolegangen uden fysisk vejledning og opbakning på klassen. Generelt for de elever, der har henvendt sig gennem nedlukningsperioden, har været en stigende utålmodighed og frustration i forhold til nye nedlukninger, uvisse udmeldinger og en generel uvished i forhold til fremtiden på såvel kort som lang sigt.

Uden at bagatellisere de afsavn, den stress og ensomhed, som mange unge har og stadig oplever, så er deres kreative og konstruktive håndtering af en meget lang krise med uvished, afsavn, skuffelser osv. meget opløftende i forhold til i fremtiden at møde og klare en akut samfundskrise eller håndtere de livskriser, langt de færreste kommer udenom.

Værket er lavet af Helene Sarah Plastow-Smed, 3.b og Helena Lindberg Kongsgaard,3.z

TG_Årsskrift_2021.indd 43 10.06.2021 08.11

ET ÅR MED MANGE REJSER

Af Sine Fuglsang Therkildsen, 2x

Dette skoleår har været et skoleår, som der næppe er nogen, der vil glemme. Det skoleår, vi lige har været igennem, er en del af en af menneskehedens helt store historier. Det er en historie om en hel verden, der lukkede ned på nogle få måneder. Det er en historie om en art i dyreriget, der formåede at arbejde sammen på tværs af verdenshave og kontinenter for at bekæmpe en hidtil uset fjende. En usynlig fjende, der tog alt for mange fra os. Og selvom det er en historie, der for to år siden ville virke helt urealistisk, så er det virkeligheden. Og det er den virkelighed, som vi nu har været en del af i mere end et år.

INDRE REJSER

Dette år har været et år, hvor ensomheden blev en del af hverdagen. Og selvom ensomheden for mange har været hård, så har den tid, vi har tilbragt alene, tvunget os til at lære os selv bedre at kende. Dette år har tvunget os ud på en rejse som verden, som samfund, som venner, som familier og ikke mindst som individer. Så selv om dette skoleår startede med en sommerferie, hvor mange måtte aflyse de udenlandsrejser, som de så ofte har været på, så tror jeg, at vi dette år har været på flere rejser end nogensinde før. Den eneste forskel har været, at dette års rejser foregik inde i os selv og i vores egne hjem, og ikke i en hel anden del af verden i selskab med en masse andre.

AT VÆRDSÆTTE HINANDEN

Nok har den tid, vi har brugt alene, fået os ud på helt nye rejser, men nogle af dette års højdepunkter har været, når restriktionerne er blevet lempet, så man endelig kunne få lov at se klassekammerater og venner igen. Jeg tror ikke blot, at den tid, vi har brugt alene, har lært os helt nye ting om os selv, jeg tror også, at den har lært os helt nye ting om at være sammen. Tiden alene har lært os at værdsætte hinandens selskab på en helt ny måde. Det var først, da fællesskabet blev taget fra os, at vi fandt ud af, at vi havde taget det for givet. Sådan er det tit. Vi indser først, hvor stor en glæde en ting eller situation har bragt os, når den er væk. Men det må også betyde, at de ting, vi opfatter som dårlige, har en hensigt.

VED IKKE HVAD DER VENTER

De dårlige tider lærer os at værdsætte alle andre tider, også dem, vi en gang syntes var dårlige. Aldrig har vi i sådan en grad ønsket os, at vi bare kunne gå ned og købe ind helt uden at tænke over mundbind, håndsprit eller afstand. Aldrig har vi i så stor en grad ønsket, at vi ubekymrede kunne bevæge os igennem gader, butikker, parker, stadions og skoler. Alle disse ting har vi i lang tid taget for givet. Nu ville vi gøre alt for at få lov at sidde ude i fællesarealerne på skolen, for at høre larmen af hundredvis af engagerede samtaler. Vi ville gøre alt for at mærke det liv, der plejede at præge skolens gange. Men lige nu er det eneste, vi kan gøre for at nærme os dette, at vi gør det modsatte. Som det nye skoleår nærmer sig, begiver vi os ud på en helt ny rejse. For nogen foregår rejsen på velkendt land, men for andre kommer den til at foregå på helt ny jord. Noget af det, der er fælles for begge parter, er, at ingen af os ved, hvilken rolle den usynlige fjende kommer til at spille i det skoleår, der venter os.

TG_Årsskrift_2021.indd 44 10.06.2021 08.11

"I vores installationskunstværk ønsker vi at give et indblik i følelsen af at være ung og isoleret i en coronatid. Rummet er kaotisk og væggene er dækket med fladskærme. Skærmene viser den "online" verden, som konstant bombarderer os med indhold, nyheder og informationer. Vi er fastlåst til rummet og skærmenes indhold har ingen ende. Vi venter blot på at den næste skærm loader..." Sådan kommenterer Therese Rachel Stubkjær Immersen og Mica Wilms, begge fra 2z, deres billedkunstprojekt, som ses herunder

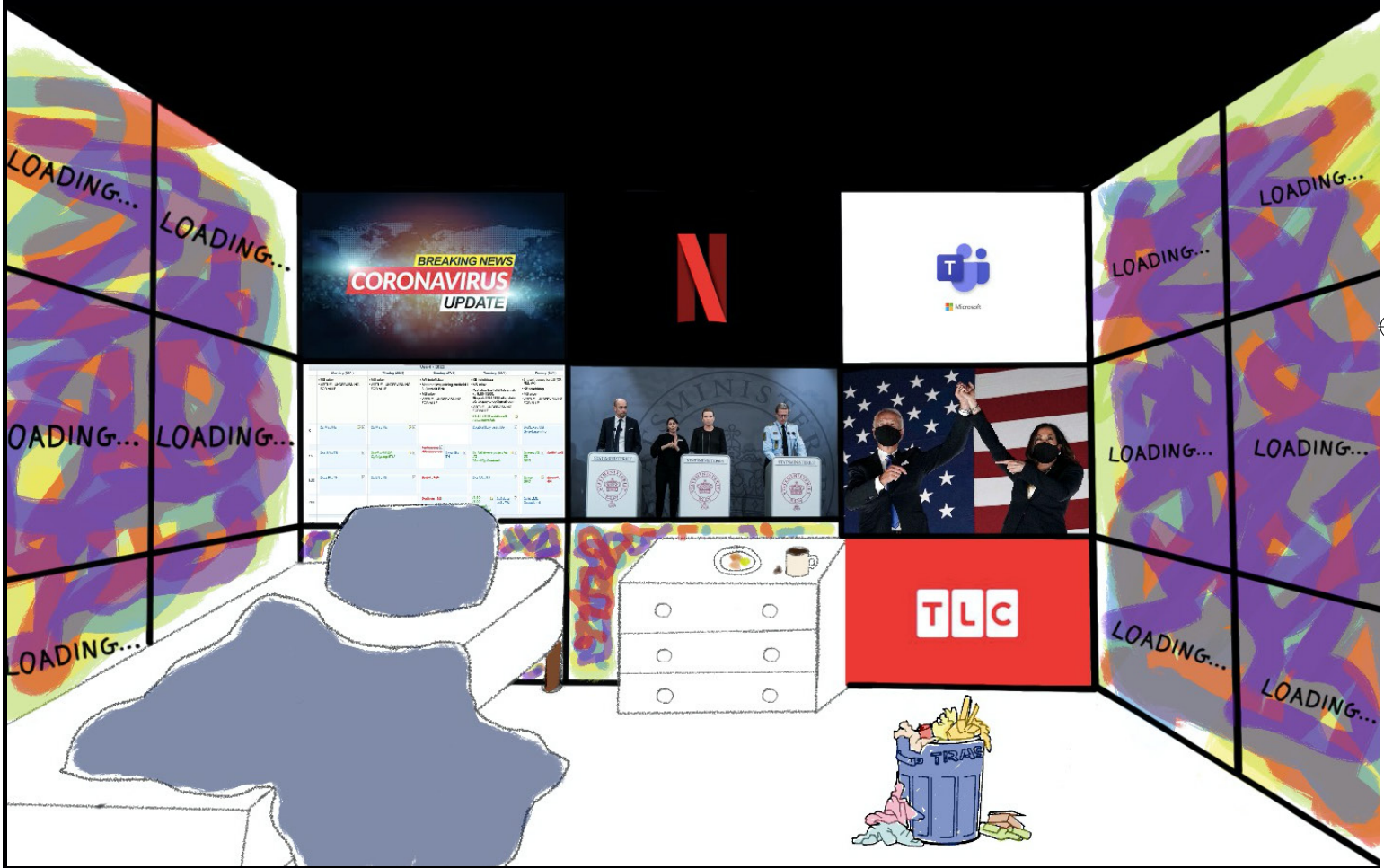

FORANDRING FRYDER

Af Karen Hertz Holm, 3x

Da hele Danmark i marts 2020 lukkede ned, blev de flestes hverdag forandret drastisk fra den ene dag til den anden. Pludselig måtte vi ikke gå i skole og på arbejde, ikke kramme, ikke mødes med familie og venner på samme måde som før. Der er snart gået halvandet år med restriktioner, og selvom det på mange måder er en forandret verden, har jeg aldrig prøvet en hverdag med så lidt forandring. Dagene har lignet hinanden med hjemmeskole, gåture, støt lokalt, håndsprit og "i disse corona-tider...". I marts 2020 måtte vi pludselig indstille os på at være begrænsede på en måde, vi ikke har prøvet det før. Nu, i skrivende stund, i starten af maj 2021, ser tiderne lysere ud, og man hører mere om genåbning end nedlukning - heldigvis!

HIGER EFTER FORANDRING

Jeg tænker oftest på forandringer som noget, der hænger sammen med valg, men corona har gjort det tydeligt for mig, at nogle gange, måske endda ofte, opstår de som en uundgåelig del af livet. Normalvis forbinder jeg forandringer med noget stort: Valg, der skal træffes, muligheder, der skal gribes, og derfor har jeg egentlig også altid forbundet ordet med noget, der var en smule skræmmende. Men jeg har aldrig oplevet at hige mere efter forandring, end mens Danmark var lukket ned, og jeg ikke kunne komme i skole eller være sammen med særligt mange af mine venner, fordi hverdagens små ændringer pludselig var meget begrænsede. Jeg længtes efter hverdagens forandring og forskellighed.

Tilbage på skolen - en fredagstime ...

Nogle trivedes med virtuel undervisning og online-skole, andre gjorde slet ikke. Uanset hvad, tror jeg, de fleste vænnede sig til, at det var sådan, det var. Det blev hurtigt lidt for nemt og lidt for trygt at blive derhjemme, og jeg har taget mig selv i at tænke, at det måske var nemmere at tingene fortsatte sådan på trods af, at jeg virkelig ikke er fan af virtuel noget-som-helst. Når først man er tryg et sted, kan det være svært at ønske det forandret.

HVAD SÅ? BAGEFTER!

Om lidt er vi mange, der står over for store valg og dermed store forandringer: Vi skal søge jobs, søge ind på uddannelser, flytte hjemmefra, måske ud at rejse. Hele gymnasietiden leder op til det store studenterklimaks, hvor vi på få uger skal nå det hele, og sådan føles det virkelig. Vi skal til eksamen og læse op på tre års skolegang, vi skal præstere, så vi får de bedste muligheder, og vi skal samtidig være unge, dumme og frie og fejre, at vi har klaret det. Og hvad så bagefter? Jeg ved det ikke, og jeg ved heller ikke, hvad jeg skal forvente. Men én ting ved jeg med sikkerhed: Forandringer kommer der, om vi vil det eller ej. Jeg håber, de fryder.

TG_Årsskrift_2021.indd 46 10.06.2021 08.11

TILLIDSMAND I EN CORONATID

Af Morten Bo Bertelsen, GL tillidsmand påThisted Gymnasium

At være lærer på Thisted Gymnasium under Coronaen har været en stor udfordring. Man har været nødt til at være lærer på en ny måde, som man ikke har prøvet før. Den virtuelle undervisning har været en stor del af den nødundervisning, som har været sat i stedet for den traditionelle fysiske undervisning i klassene.

Som tillidsrepræsentant (TR) for det pædagogiske personale, har det været en stor opgave i samarbejde med ledelsen at få kommunikeret ud, at der rent faktisk har været tale om nødundervisning. Det betyder selvsagt, at man ikke kan gøre det samme som i den traditionelle undervisning. Det budskab har været vigtigt at få sendt ud til mine kolleger. Det er min opfattelse, at der er gjort et kæmpearbejde for at få skolen til at fungere under disse ændrede vilkår – både ledelse og alle medarbejdere har alle gjort deres bedste.

GODT SAMARBEJDE BLEV BEDRE

Som ansat vil man jo gerne kende sine arbejdsbetingelser, men det har været svært for både ledelse og TR at give klare udmeldinger, fordi betingelserne ofte har ændret sig med meget kort varsel. Det er min opfattelse, at samarbejdet mellem medarbejderne og ledelse i de relevante samarbejdsorganer har været god på TG. Jeg synes samarbejdet er blevet endnu bedre, end den var i forvejen – og det tror jeg, vi kan tage med os i den nye fremtid uden Corona.

Overordnet er det min opfattelse, at Myndighederne har håndteret Coronakrisen meget godt her i Danmark. Dog kunne det have været ønskværdigt med lidt mere frihed

Morten Bo Bertelsen

til f.eks. TG som institution at finde lokale løsninger. Detaljeringsgraden i, hvordan vi har skullet håndtere det at have færre elever inde på skolen, samtidig med at andre har haft virtuel undervisning, har været voldsom og svær at håndtere..

Eleverne på skolen er nok dem der har været hårdest ramt, men jeg synes de har klaret denne krise formidabelt. De har virkelig lidt afsavn også i deres almindelige ungdomsliv.

ERFARINGER KAN BRUGES FREMOVER

Det, vi har lært under Coronaen, er, at den traditionelle undervisning, som foregår i en fysisk verden i klasselokalet, ikke er gået af mode. Måske kan vi tage lidt af de gode erfaringer med os, f.eks. når det vedrører mødeaktiviteter, som ikke er direkte undervisning. Her kan virtuelle platforme give mening – men den gode gedigne undervisning forgår efter min bedste overbevisning i samspil mellem lærer og elever i en fysisk verden ude i klasselokalerne.

TG_Årsskrift_2021.indd 47 10.06.2021 08.11

VI BEHOLDT VORRES ARBEJDE

Selv om det har været en svær tid, vil jeg gerne påpege, at vi som ansatte trods alt har kunnet beholde vores arbejde, under nogle vanskelige betingelser. Nedlukningen af samfundet har haft store økonomiske konsekvenser for mange mennesker. Det være sig selvstændige og ansatte i erhvervslivet. Set i det lys, har vi trods alt beholdt vores arbejde og indkomst.

Det ser heldigvis ud til, at vi kan begynde at se en ende på trængslerne – og jeg glæder mig til, at vi forhåbentlig kan se ind i et nyt skoleår, som er helt normalt.

SÅ KOM ENDELIG SIDSTE SKOLEDAG . . .

TG_Årsskrift_2021.indd 48 10.06.2021 08.11

ÆRESSTUDENT

Af Orla Poulsen

Jeg møder årets æresstudent Casper Steinfath i Klitmøller et par uger efter, han har taget turen på 123 kilometer fra Danmark til Sverige over Kattegat på et hydrofoil surfbræt. Den tur er den foreløbige kulmination på en imponerende karriere som professionel surfer - eller atlet - som Casper selv udtrykker det. Inden Casper gik træt i land i Sverige, har han blandt andet opnået at blive verdensmester seks gange i Stand Up Paddle og padlet fra Danmark til Norge en kold vinternat over Kattegat. Om nogen har Casper også været med til at booste Thy på danmarkskortet via Cold Hawaii.

Livet på bølgerne har Casper nærmest fået ind med modermælken via sine forældre, der var tiltrukket af surfermiljøet og bosatte sig i Klitmøller, da Casper var spæd. Familien var optaget af bølgerne og legen på vandet, der inspirerede den til at tage de steder hen, hvor der var bølger. Det gav grobund for Caspers lyst til at lege og lyst til at udvikle sig selv ude på vandet - og sporten blev også til en livsstil, som han allerede var en del af, medens han gik i folkeskolen, fordi familien rejste væk i store dele af året for at opsøge bølgerne.

Men Casper har også rod i det lille lokale samfund i Klitmøller, hvor han gik i folkeskolens små klasser - og senere på overbygningen på Hanstholm Skole.

PASSION FOR BØLGER

- Jeg er dannet af en barndom, som dels er rodfæstet i et lokalsamfund og dels præget af rejsen ud i verden. På en måde hang det naturligt sammen med at have en dansk mor og en amerikansk far. Gennem de mange rejser i opvæksten blev både min bror og jeg eksponeret for flere forskellige kulturer. Vi rejste ikke som turister, men opholdt os på steder i længere perioder qua vores fars passion for bølgerne. Turen gik til de steder hen på jordkloden, hvor der var gode bølger. Det var vores far, der gav os den virus. Vi lærte at lege med børn fra andre kulturer og gik i skole og børnehave i blandt andet Frankrig og Portugal. Som ti-årig var jeg blevet fuldstændig grebet af at surfe og så pludselig det som motivationen til at søge bølgerne over hele verden.

Casper fik overrakt prisen som æresstudent ved udendørsarrangementet på sidste skoledag

TG_Årsskrift_2021.indd 49 10.06.2021 08.11

LYSTEN TIL AT LÆRE

- Jeg kan stadig huske, at jeg den første dag - som spinkel femtenårig mødte op på gymnasiet - ville prøve at finde en måde, hvor jeg kunne komme uden om det her "fraværsproblem". Her fik jeg en samtale med vicerektor Ove Hegnhøj, der gav rum for, at jeg kunne dyrke min sport mod til gengæld også at passe min skole virtuelt. Den samtale blev også indirekte bestemmende for, at min lillebror Peter og hans nære kammerat, Oliver, fik de samme muligheder for at surfe, som jeg fik.

-Jeg har altid haft lyst til at lære både i og udenfor skolen. I gymnasiet havde jeg 61 pct. fravær i 3g. Men det var et krav hjemmefra, at jeg skulle passe min skole, der ikke blev forsømt på bekostning af legen ude i naturen. Og så har jeg været heldig at finde velvilje både i Folkeskolen og Gymnasiet til at få leg og skole til at gå op i en højere enhed. Jeg kan nok også takke min mor for hjælpen med hjemmeskolingen.

KONKURRENCEMENNESKET CASPER

- For mig kom det i en tidlig alder også til at dreje sig om performance. Det handlede om at udvikle sig og blive dygtig. Men elitemindsettet kom vel først, da jeg lige var begyndt i gymnasiet, hvor jeg var til den første World Cup. Ethvert barn drømmer om at blive god til et eller andet. Man ser op til dem, der er foran én selv. Kan jeg selv nå dertil? Min indre drivkraft både dengang og nu er: Kan det lade sig gøre? Min motivation er en kæmpelyst til at udvikle mig selv. Da jeg som femtenårig fandt ud af, at jeg var rigtig god til at stå på et paddle bræt og padle hurtigt, fik jeg en anerkendelse, og den tændte et eller andet i mig. Men det var mere rejsen mod at blive bedre, der drev mig. Ved konkurrencer i udlandet blev det at komme fra Danmark også en motivation, fordi det var sjovt at vise, at vi godt kunne være med mod de store nationer. Det har været en rejse fra at være lille Casper fra Klitmøller til at nå derhen, hvor man skal kæmpe mod de allerstørste på den store arena.

FASTHOLDE LIVSSTILEN

- Der kommer en dag, hvor jeg ikke længere kan eller ikke vil være en gladiator i arenaen. En dag, hvor der ikke er sponsorer, og hvor jeg skal finde indkomst på andre måder. Men jeg er ikke i tvivl om, at der er en livsstil, som jeg gerne vil holde fast i. Tid betyder meget for mig. Jeg vil altid vægte tid over materiel velstand. Vi bor f.eks. ikke i et hus, der har den største fladskærm og de dyreste designermøbler. Jeg vil gerne indrette mit liv, hvor jeg selv kan bestemme, hvor jeg gerne vil være. Lige nu handler det om at skabe rum til også at kunne surfe i fremtiden. Det er ligningen, jeg forsøger at løse i mit hoved. Siden 2017 har jeg fundet mere fascination i at finde de udfordringer, der stimulerer min lyst til eventyr. Jeg forsøger at komme væk fra det resultatbaserede og mere over til det eventyr- eller procesbaserede. Det handler ikke om at stå på et podie og løfte armene.

VIL GERNE FORTÆLLE HISTORIER

- Konkret kan jeg bruge, at jeg allerede har en platform som atlet. I dag kan man heldigvis selv styre en kommunikation blandt andet via sociale medier. Jeg har en følgerskare af folk, der synes, det er interessant at følge min historie blandt andet med Kattegat og Skagerakprojekterne, der skabte et helt vanvittigt mediepostyr både i Danmark og internationalt. Der er en dybere historie, jeg gerne vil blive ved med at fortælle. Der kommer en dag, hvor jeg ikke længere vil konkurrere - men gerne beholde livsstilen og jeg håber, det bl.a. kan ske ved coaching og foredrag.

Og det næste store projekt kunne meget vel være en padletur over Nordsøen, antyder årets æresstudent Casper Steinfath.

TG_Årsskrift_2021.indd 50 10.06.2021 08.11

Casper Steinfath, student årgang 2012, afslører pladen, der markerer, at han er gymnasiets æresstudent 2021

TG_Årsskrift_2021.indd 51 10.06.2021 08.11

"GYMNASIET ***ER*** VIRKELIGHEDEN"

Af Bo Vestergaard-Thomsen, lektor emeritus

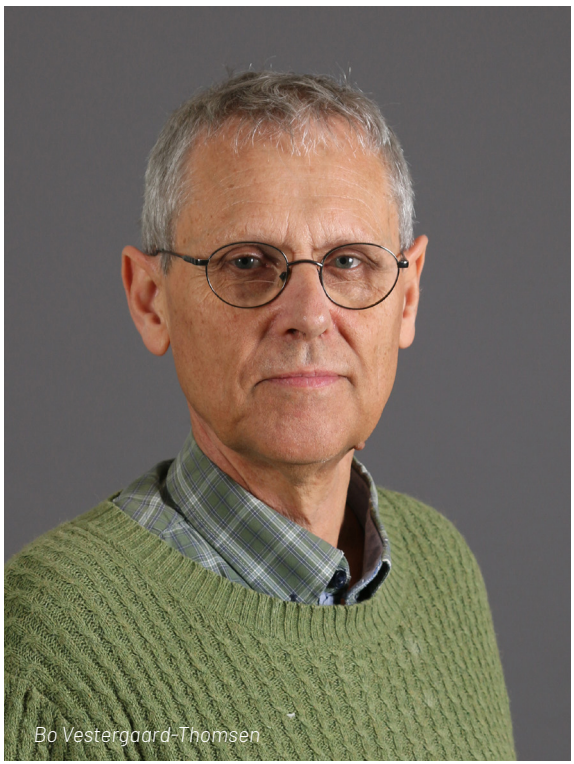

Bo Vestergaard-Thomsen

Jeg er af årsskriftets redaktion blevet bedt om at skrive et indlæg, som afspejler livet på skolen i de næsten 37 år, jeg har været tilknyttet den som lærer indtil min pensionering den 1. januar 2021. Det måtte gerne have karakter af en tur ned ad "memory lane", fik jeg at vide.

Jeg er født og opvokset i Lyngby nord for København og har studeret musikvidenskab og religionsvidenskab på Københavns Universitet. Senere, efter jeg var blevet ansat på Thisted Gymnasium & HF (TG), supplerede jeg først med en studievejlederuddannelse og siden med filosofistudier ved Aalborg Universitet. Mit virke på gymnasiet har således været delt mellem studievejledning og undervisning i fagene musik, religion og filosofi. Allerede i studietiden havde jeg tilknytning til Thy, da jeg ofte havde ferieret i mine svigerforældres sommerhus mellem Thisted og Sennels.

Jeg startede i pædagogikum på TG en augustdag i det symboltunge orwellske år 1984, spændt på, hvad det mon var for et system, jeg skulle være en del af. Jeg har ladet mig fortælle, at en ansøger til en stilling på TG fik et æstetisk ildebefindende, da han første gang så TG's rå bygninger, og derfor trak sin ansøgning tilbage. Da jeg nærmede mig skolens bygninger, følte jeg mig tværtimod med det samme på bølgelængde med kombinationen af en massiv kvadratisk betonfacade til venstre og en mægtigt himmelstræbende, rustrød trekant over hovedindgangen - karskt som Thy selv og et signal om, at her drejede det sig om at have de basale forhold i tilværelsen for øje. Foran skolen var et større areal beplantet med en masse endnu meget beskedne egetræer. Jeg husker, at jeg tænkte, at det ville blive interessant at følge træernes vækst, hvis jeg blev på skolen i en længere årrække.

Efter konfrontationen med skolens ydre fremtoning, var det tid til at bevæge sig ind på lærerværelset. Det var med en vis ærefrygt, at jeg nærmede mig. I min egen gymnasietid var det nemlig utænkeligt, at en elev skulle betræde lærernes territorium. Lokalet var tæt af

TG_Årsskrift_2021.indd 52 10.06.2021 08.11

røg fra en blanding af piber og cigaretter. Der var livlig snak. Jeg følte et øjebliks lammelse, en fornemmelse af igen at være gymnasieelev og at måtte være gået forkert. Men heldigvis var flere af lærerne meget venlige og spurgte interesserede til, hvem jeg var. Der var en del yngre lærere, men min egen beskedne alder og mit noget umodne udseende kunne dog ikke undgå at blive mig pinligt bevidst i forbindelse med, at jeg registrerede, at nogle af lærerne aldersmæssigt ikke var så langt fra min mormor!

Nu 37 år senere har piben fået en anden lyd! Eller rettere: dens lyd er aldeles forstummet på lærerværelset. Først blev rygning begrænset til et særligt rygerum ved siden af lærerværelset. Det var her mange af de "sjove" lærere nu befandt sig, så der var ofte besøg af ikke-rygere i lokalet på jagt efter underholdning eller lidt passiv rygning (i heldigste tilfælde begge). Siden blev rygerne forvist til at dyrke deres last udendørs, og endelig er al røg på gymnasiets matrikel nu blevet forbudt for både lærere og elever.

Ak ja, tiderne skifter, og da røgen helt havde lagt sig, opdagede jeg, at lærerværelset pludselig ikke mere var befolket af ældre kolleger, som fik mig til at tænke på min mormor, men i højere grad af en voksende gruppe af yngre mennesker, som givetvis associerede "bedstefar", når de betragtede mig. Så var det på tide at blive pensioneret!

Hvordan var det så at begynde at undervise på TG midt i 80'erne? Det var dengang – som nu – hårdt arbejde at være ung lærer. Man skulle sætte sig ind i nyt stof, lave undervisningsforløb, lære at håndtere en flok teenagere, der ikke bare havde skolearbejde i hovedet. Og man skulle finde sin plads blandt kollegerne. Jeg syntes aldrig jeg havde fri og havde næsten altid ondt i maven, inden jeg gik ind til en klasse.

Noget af det, man som ung lærer frygtede, var den første eksamen, man skulle afholde. Det første år, jeg var ansat på TG, slap jeg. Jeg tænkte, at jeg hellere måtte forberede mig på, at jeg ikke ville være så heldig året efter, så jeg fik lov til at overvære en af de erfarne religionslæreres eksamen. Det endte med at blive en temmelig grænseoverskridende affære – ikke mindst for eleverne. Censor havde nemlig pådraget sig et maveonde, men insisterede som en gymnasial Postmand Per på at gøre sin pligt, så studenterne kunne springe ud uanset hans "regn og slud". Mellem eksaminationerne lå han på gulvet, og mens der blev eksamineret, så han ud til at lide voldsomt. På et tidspunkt rejste han sig med hænderne for munden og løb ud af døren for at kaste op. Eleven var lamslået – var præstationen virkelig så dårlig? Jeg lærte meget af at overvære den eksamen. Fx at pligtfølelse nok er en dyd, men at den kan gå over gevind. Og at man som censor bør holde gode (dvs. nogenlunde neutrale) miner, uanset hvor slet et "spil" eksaminanden leverer. Det forhindrer jo ikke, at man af og til kan vise lidt censoral begejstring og generelt behandle eleverne med venlighed.

Den mest revolutionerende forandring på skolen i mine 37 år som lærer er uden tvivl forbundet med computerens indtog. Kort efter jeg startede, blev alle lærere introduceret til nogle nyindkøbte computere (den klodsede Commodore 64, "brødkassen" var det vist), som var anbragt i et af skolens hjælperum. Vi lærte den første aften at tænde og slukke maskinen og at skrive en simpel sætning. Jeg skal indrømme, at jeg var en smule skuffet over, hvor meget besvær det kostede at opnå så lidt, og jeg tænkte, at det var vist ikke noget, jeg rigtig kunne få glæde af. Relativt få lærere og elever havde på det tidspunkt selv en computer, og der gik faktisk adskillige år, før jeg selv købte én. Men fra da af var jeg ikke i tvivl om, at computeren er et uvurderligt hjælpemiddel, og jeg tog med glæde imod de IT-kurser, vi fik tilbudt på skolen. Og så kunne jeg skrotte min gammeldags skrivemaskine med tilhørende slettelak.

TG_Årsskrift_2021.indd 53 10.06.2021 08.11

Udviklingen i de få år der er gået siden "brødkasserne" i 80'erne til i dag, hvor stort set alle har deres egen bærbare computer med adgang til internettet, og hvor meget undervisning foregår virtuelt, er svimlende. Det kan sammenlignes med den teknologiske udvikling, Stanley Kubrick genialt fanger i en berømt scene fra filmen "Rumrejsen år 2001": en abe har netop fundet ud af at bruge en knogle som redskab. Kameraet følger i slowmotion, at aben smider knoglen op i luften, hvorefter billedet forvandles brat: knoglen er nu et rumfartøj i år 2001 med knogleform, der langsomt svæver omkring jorden. Det har selvfølgelig givet nogle pædagogiske udfordringer, at eleverne nu altid har en computer foran sig på bordet og en mobiltelefon i lommen. Og det kan være svært som lærer at afgøre, hvornår en elev bruger sin computer fagrelevant og hvornår som underholdning. Nærmer man sig en mistænkt, kan et enkelt klik jo hurtigt skifte fra et forbudt til et tilladt skærmbillede. Og mobiltelefoner kan skjules på mange opfindsomme måder, så de er synlige for eleven, men ikke for læreren. Man lærer dog med tiden nogle trick: I nogle lokaler hænger der på væggene bag eleverne billeder i glasrammer, hvor dækglassene reflekterer, hvad der foregår på elevernes computerskærme. Når et glas bag en elev begynder at lyse op med eksplosioner og mærkelige væsener, der springer rundt, har man en god sag. Og hvis en elev i længere tid har siddet med bøjet hoved og intenst studeret sit eget skridt, kan man tillade sig at opfordre til, at vedkommende enten søger læge eller fjerner sin mobiltelefon.

Meget andet end IT har selvfølgelig undergået markante forandringer i løbet af mine 37 år som lærer.

Hvis man ser helt overordnet på gymnasiestrukturen, var der, da jeg startede i 1984, tale om et sk. grengymnasium. Der kom dog hurtigt en reform i 1988 (valgfagsgymnasiet) og endnu en i 2005 (studieretningsgymnasiet), som er blevet revideret i en reform fra 2017. Også HF er blevet reformeret, men mine erfaringer som underviser er her ikke så store. Oven i alt dette kom der så i 2013 en ny overenskomst for lærerne, som resulterede i markante ændringer i, hvordan arbejdstiden skulle tilrettelægges – noget som udløste stor vrede blandt mange gymnasielærere.

Reformerne er opstået parallelt med skiftende pædagogiske strømninger med hver deres vokabularium. Og hver ny strømning har udløst en større mængde kurser, som har skullet sikre gymnasielærernes tilegnelse af nyheden. Da jeg startede i 1984, var man for længst begyndt at se skævt til det, der kritisk blev kaldt "den sorte skoles tankpasserpædagogik": læreren som påfylder af højoktan viden på fuldstændig passive elevers tomme videnstanke. Den passive tilegnelse afslørede sig i det gammeldags begreb "indlæring", som nu blev afløst af det aktive "læring", og gruppearbejde og projektorienteret undervisning begyndte at konkurrere med den traditionelle tavleundervisning. Gennem årene er der føget mange forskellige pædagogiske teorier og begreber ind over gymnasiet: AFEL, PEEL, differentieret undervisning, anvendelsesorienteret undervisning, cooperative learning, karrierelæring, matrixgrupper, innovation etc.. Og lærerne har måttet lære kunsten at stilladsere og sekvensere i undervisningen og at kende forskel på formativ evaluering og summativ evaluering. De har også måttet acceptere, at det ikke blot er dem, der skal evaluere eleverne, men at eleverne også skal evaluere dem.

Hvis man, som mig, er en lidt træg, konservativ natur, der ikke har noget imod af og til at være tankpasser, der leverer brændstof til elevernes køretøjer (de kan jo selv vælge, hvor de vil køre hen på deres tankfuld), kan det være temmelig irriterende hele tiden at skulle omstille sig. Som forsvarsmekanisme forfalder man let til at opstille fjendebilleder i form af en uhellig alliance mellem politikere, der skal vise handlekraft gennem unødige

TG_Årsskrift_2021.indd 54 10.06.2021 08.11

reformer og forskere i pædagogik, der gerne vil have afprøvet deres verdensfjerne teorier med gymnasiernes ledelser som onde håndlangere og os lærere og elever som gidsler. Sandheden er nok noget mere nuanceret. Det har i øvrigt været min erfaring, at der som regel altid er et eller andet i de vekslende pædagogiske strømninger, man kan lade sig inspirere af, uden at man derfor behøver at "købe hele pakken". Og reformerne har åbnet for, at det er blevet muligt for eleverne at vælge mange nye, spændende fag, herunder filosofi, som jeg selv har haft stor fornøjelse af at undervise i.

Er gymnasiet så blevet en bedre eller en dårligere skole i løbet af de forløbne 37 år, jeg har undervist i den? Hvis jeg helt nøgternt skal lægge plusser og minusser sammen, tror jeg, konklusionen bliver, at den hverken er bedre eller dårligere i dag, end den var i 1984. Skolen er blevet anderledes, nogle forhold er blevet markant forringede, men andre forhold har udviklet sig til det markant bedre. Men hvis skolen overordnet set ikke er blevet forbedret, kunne man så ikke lige så godt have fastfrosset gymnasiet, som det var i 1984 og have undgået alt besværet? Det kunne man måske nok, men jeg tror, at jeg, trods en sådan på mange måder eftertragtelsesværdig regelmæssighed og forudsigelighed, ville have kedet mig gudsjammerligt. Jeg ville have savnet, at der, som det har været tilfældet, af og til er blevet leveret nogle ordentlige slag i den gymnasiale bolledej. Også selv om vibrationerne ofte har irriteret mig temmelig meget.

Jeg har tilbragt mange tusinde timer sammen med elever på TG. Langt de fleste af dem har jeg glædet mig over, men

TG_Årsskrift_2021.indd 55 10.06.2021 08.11

jeg ville lyve, hvis jeg påstod, at hvert sekund har været en ren fornøjelse. Gymnasieelever er, som de fleste af os, ikke altid veloplagte, velforberedte, motiverede og koncentrerede: Det er mandag morgen. Undervisningen er startet. Peter sidder henslængt på sin stol med halvåben mund og tomme øjne. Den ene hånd hænger slapt ned med en mobiltelefon i håndfladen. Der befinder sig ingen relevante undervisningsmaterialer på bordet. Før jeg eksploderer, bliver jeg i tanken ført tilbage i tiden til begyndelsen af 70'erne, hvor jeg ser mig selv sidde som gymnasieelev i et klasselokale på Lyngby Statsskole i nogenlunde samme positur som Peter (dog uden mobiltelefon og med noget længere, fedtet hår). Jeg var ikke nogen særlig flittig gymnasielev og havde i weekenden alt muligt for, der sådan set var interessant nok, men stjal energi fra gymnasieengagementet. Jeg betragter igen Peter og tænker: Det er jo dig selv, der sidder der! Det betyder ikke, at jeg så accepterer Peters/min ageren, men der er blevet kastet et andet lys af forståelse over den. Og fremfor gennem en hovedløs eksplosion, kan jeg nu bringe Peter (og mig selv) til orden gennem en humoristisk eller måske ironisk bemærkning, der ikke behøver at ødelægge den gode stemning i klassen.

Humor, er det min erfaring, er et fortræffeligt pædagogisk virkemiddel. Kan det faglige stof blive forbundet med latter, sætter det sig simpelthen bedre fast. Det bliver så bundet ikke blot til det flygtige sind, men også til kroppen. I den gamle, sorte skole bankede man viden ind i eleverne fx ved at give dem nogle rap over fingrene, mens de ind-lærte de tyske verber. Det må man jo heldigvis ikke mere (jeg ved ikke om tysklærerne er helt enige med mig her). Men jeg er overbevist om, at en tillidsfuld stemning, hvor kroppen gennemrystes af latter, er langt mere pædagogisk effektiv end en stemning båret af frygt og angst og korporlig smerte.

Der er nogen, der siger, at det, der foregår i skolen og på universiteterne, slet ikke er det "virkelige" liv. Det er jeg uenig i. At sidde i et klasselokale og arbejde med at fortolke et digt af Inger Christensen eller med at lære vektorregning er ikke i mindre grad udtryk for det "virkelige" liv, end det er at arbejde som tømrer eller at være direktør for en fødevarevirksomhed. Vi lever i en kompliceret kultur, hvis mange elementer er gensidigt afhængige og i lige høj grad udtryk for det "virkelige" liv. Så gymnasiets formidling af alle mulige former for viden, dets træning af eleverne i kritisk sans og demokratiforståelse er for mig at se placeret midt i hjertet af det "virkelige" liv. Gymnasiet er ikke en forberedelse til det virkelige liv. Det er en del af det virkelige liv.

Et af de store privilegier ved at have været gymnasielærer på TG, ud over det livsbekræftende samvær med de unge, er, at jeg har været omgivet af kolleger, der tilsammen dækker en viden om snart sagt alle områder af tilværelsen. Der findes vel kun ganske få andre steder end et gymnasium, hvor lærdommen i form af levende mennesker er koncentreret på så begrænset et område. Mine diskussioner gennem årene fx i frokostpauser og ved lærerfester med mange af disse kloge mennesker - ofte fra andre fag end mine egne - har været til stor inspiration.

Et vidnesbyrd om, at TG er et godt sted at være, er, at adskillige af skolens lærere selv har været elever på skolen. Jeg har således haft kolleger både i religion og i musik, som er vendt tilbage; også i skolens ledelse sidder et par tidligere elever. Jeg har selv undervist flere af de tilbagevendte. Det er som lærer vigtigt at holde sig for øje, at tidligere elever på et tidspunkt kan vende tilbage i ens liv. Og måske er det nu dem, der sidder på "magten". Så må man håbe, at man behandlede dem ordentligt, da de var underlagt ens "magt". For det er ikke så rart at tænke på, at kirurgen med kniven i hånden, lige inden jeg skal opereres, begynder at genopfriske den uretfærdige årskarakter i religion, jeg gav tyve år tidligere. Jeg anbefaler, at man alene af den grund ikke er for fedtet med karaktererne. For en ordens skyld skal jeg sige, at

TG_Årsskrift_2021.indd 56 10.06.2021 08.11

de af mine tidligere elever, som sidder i skolens ledelse ikke har udvist nogen form for hævntørst. Om det er fordi de ikke har haft nogen grund til det, eller at de blot er usædvanligt gode, tilgivende mennesker, skal jeg ikke kunne sige.

Jeg startede, som tidligere nævnt, som lærer på TG i det år handlingen i George Orwells dystopiske roman "1984" foregår. Den beskriver et undertrykkende, totalitært regime med konstant overvågning ("Big Brother is watching you"). Det har heldigvis vist sig, at det ikke var et sådant system, jeg blev opslugt af på TG. Friheden har selvfølgelig ikke været absolut, men begrænsningerne er i højere grad udgået fra en noget mere fredelig overvågningsinstans, som har været til at leve med.

Afslutningsvis vil jeg gerne sige, at jeg har haft et rigt arbejdsliv på TG, som jeg tænker tilbage på med stor taknemmelighed.

Der har været mange forandringer undervejs. Men uden for bygningerne har egetræerne ganske uanfægtet stået i alle årene. Og lige så langsomt, helt i deres eget tempo, har de nærmet sig himlen.

TG_Årsskrift_2021.indd 57 10.06.2021 08.11

DIMISSIONSTALE 2021

Af rektor Søren Christensen

Afslutningsscenen i Thomas Vinterbergs film "Druk" (2020), hvor Mads Mikkelsen i figuren som gymnasielæreren Martin danser sammen med studenterne til musikken af Scarlet Pleasures "What A Life", kunne have haft et anderledes udfald. Martin kunne være endt med at falde. Han kunne have lagt så meget bånd på sig selv, været så kontrolleret, at han nærmest ville have glemt at leve.

I stedet ender Martin i Thomas Vinterbergs version med at flyve. I studenternes selskab bliver han vægtløs og letter i bogstaveligste forstand. Først går han hen til de festglade studenter og begynder sin dans. Så trækker han sig tilbage og vil alligevel ikke. Så prøver han endnu engang og danser lidt mere. Igen går han væk. Men til sidst giver han slip på sig selv og danser som besat og lader sig løfte op af studenterne. Han mærker igen, hvordan det er at blive vægtløs. Det er en følelse, som man ustandselig rammes af i ungdommen. Når jeg ser scenen, kan jeg næsten fysisk mærke, hvordan det er at være 17 år gammel og stå under en syren kl. 04.00 om morgenen, beruset, forelsket og med hele livet foran sig.

Sådanne morgener i min gymnasietid har helt klart været med til at definere mig. Samtidig må jeg konstatere, at jo ældre jeg bliver, jo længere er der mellem disse øjeblikke. Jeg kan godt længes efter følelsen. Og jeg tror, at det er netop det, som Thomas Vinterberg vil vise os med sin film. Ungdommen er en fantastisk tid, og selv om vi ikke behøver at jagte evig ungdom, er det sundt sommetider at blive mindet om, hvad denne fase af livet betyder for os i forhold til at forstå os selv som mennesker.

Der er ingen tvivl om, at I i jeres gymnasietid har været påvirket af corona-pandemien. I har betalt en høj pris for at sikre, at vores sundhedsvæsen ikke brød sammen. Det har I gjort uden at beklage jer. Selvfølgelig har I været ærgerlige over, at noget ikke var muligt. Men I har været i stand til at tilsidesætte egne behov og i stedet rette fokus på helheden.

Gennem generationer har gymnasiet arbejdet hårdt for at sikre, at studenterne blev både studieforberedte og almendannede. Særligt almendannelsen har været en vanskelig størrelse at sætte ord på. Jeg er sikker på, at coronaen har været med til at øge jeres almendannelse. I har i praksis under skiftende regler og restriktioner prøvet, hvordan det er at tage hensyn til fællesskabet og jeres medmennesker. Det har haft en pris, ja, men jeg er samtidig sikker på, at det derudover har givet jer andre kvaliteter, som studenterårgange uden en pandemi ikke har haft mulighed for at tilegne sig.

Det er ikke sådan, at jeg forsøger at negligere jeres tab. Tab gør ondt, og tab skal bearbejdes. Men det er her, at fællesskabet kommer ind. Selv om der findes eksempler på unge, der under pandemien har oplevet en stor ensomhed, sidder jeg tilbage med oplevelsen af, at I i både større og mindre fællesskabsbobler har haft et unikt sammenhold. Hvis der alligevel sidder et par stykker blandt jer, der ikke føler sådan, kan jeg kun opfordre jer til at vende jer mod jeres kammerater. Gymnasiet er

TG_Årsskrift_2021.indd 58 10.06.2021 08.11

Ved dimissionen 2020 var det Sander Karabagega Svenningsen, der holdt talen på vegne af eleverne

et inkluderende og omsluttende fællesskab. Denne værdi skal vi passe på og bevare til kommende årgange.

Naja Marie Aidts behandler i sit prosalyriske værk "Har døden taget noget fra dig så giv det tilbage. Carls bog" fra 2017 tabet og sorgen på den mest gribende måde. Bogen tager udgangspunkt i sønnen Carls død og skildrer gennem dagbogscitater, drømmeskildringer, digte og tekstfragmenter sorgens inderste væsen. Læseren får indblik i den forfærdelige smerte, en mor der har mistet sit barn må have: "Lægen har tårer i øjnene. Jeg er frygtelig ked af det, siger han, og jeg begynder at skrige, jeg skriger hæst og vanvittigt, jeg græder, alting går i stykker."

Sønnen Carl er sprunget ud af vinduet fra fjerde sal i en akut psykose efter at have spist euforiserende svampe. I sin fragmenterende form og særlige grafiske opsætning viser Aidt med bogen en verden, der er faldet fra hinanden. Ingenting hænger sammen, efter man har mistet et barn, og sproget formår ikke at rumme den sorg, der river alt fra hinanden. Naja Marie Aidt kalder det selv for en panisk skrift: "Der er næsten ingen punktummer, det bare vælter derudaf, og det spejler præcis, hvordan det var. Jeg ville prøve at se, om jeg kunne få sproget til at række, genskabe den panik."

Enhver kan sætte sig ind i den smerte, Aidt måtte gennemleve. Men faktisk synes jeg også, at det er værd at bemærke, hvad det er, der redder hende og familien. Det er fællesskabet. Der etableres et fællesskab i den sorg-

TG_Årsskrift_2021.indd 59 10.06.2021 08.11

På grund af Coronaregler måtte tilhørerne i 2020 følge med i dimission på en storskærm uden for Teutonersalen

gruppe, som familien tilknyttes. Derudover er bogen en kærlighedserklæring til både sønnen Carl og til livet. Det sidste var også det, vi så i Thomas Vinterbergs "Druk".

Naja Marie Aidts bog handler om det ultimative tab, tabet af et menneske, der står en nær. Tab er en del af livet. Det er noget, vi alle kommer til at opleve. Det gør ondt og kan tage tid at acceptere. Jeg tror dog, at tab samtidig kan være med til at hjælpe os til at fastholde fællesskabets betydning. Vi rykker så at sige tættere sammen i bussen, og det er også det, I har oplevet i jeres tid på Thisted Gymnasium.

Følelsesmæssigt kan der være flere faser koblet til tab. Den tyske forfatter og nobelprismodtager i litteratur, Thomas Mann, udgav i 1903 en novelle med titlen "Tonio Kröger". Novellen behandler blandt andet kunstnerens overvejelser omkring sin homoseksualitet, og om han skal leve den ud. Han er en splittet person, og han ved, at udlever han sin homoseksualitet, må han give afkald på noget andet og derved opleve et tab i den anseelse, der er af ham. Trods bekymringerne ender han alligevel med at lade sin hovedperson Tonio Kröger udråbe følgende hyldest til livet: "Ich liebe das Leben, - dies ist ein Geständnis." Det er egentlig et meget livsbekræftende element i en novelle, der ellers dyrker dekadencen og forfaldet i sin grundstruktur. For os mennesker er det vigtigt at kunne finde glæden i livet, selv når det gør ondt, og bekymringerne står i kø.

Jeg indledte min dimissionstale med at hævde, at Mads Mikkelsen som figuren Martin i "Druk" kunne være faldet. I kunne ligeledes have håndteret jeres gymnasietid og pandemien anderledes. Det gjorde I heldigvis ikke. Den værdighed og respekt, I har udvist, kan jeg kun beundre. I har både i overført betydning og i bogstaveligste forstand mistet et par flyveture og også oplevet et tab. Men I har i fællesskabet og som del af jeres gymnasietid opnået noget unikt, som vi er stolte over at sende jer videre ud i verden med.

Nu sidder I så her på Thisted Gymnasium med jeres flotte studenterhuer. I har formået at kæmpe jer igennem gymnasietiden. I er blevet fortrolige med online-undervisning over Teams, ved hvordan man holder afstand og anvender mundbind. Men I har også fået traditionel klasseundervisning, forsvaret skriftlige opgaver og projekter ved det grønne eksamensbord. Kort sagt har I taget en almen-

TG_Årsskrift_2021.indd 60 10.06.2021 08.11

gymnasial ungdomsuddannelse. Nu nærmer vi os forhåbentlig pandemiens afslutning. Vi kan så at sige atter se lyset for enden af tunnelen. I mærkede det i det små selv, da vi midt i maj afholdt sidste skoledag og gallafest. At vi gjorde det, var lidt et sats. Men vi gjorde det, og I var eksemplariske i forhold til at efterleve de restriktioner, som politikerne havde besluttet, og som gallaudvalget hjalp med at omsætte lokalt på skolen. Derfor fik vi heller ikke smitten inden for døren. Nu skal I videre på jeres færd. Næste side i bogen med jeres ungdomsliv er klar til at blive skrevet. Det bliver godt! Ligegyldigt om I har planer om at rejse ud i verden i et sabbatår, arbejde på et indisk børnehjem, påbegynde studier på universitetet eller noget helt andet, er jeg sikker på, at det bliver godt. Da første verdenskrig sluttede, begyndte den periode, man i litteraturhistorien betegner som "De brølende 1920'ere". I kan nok selv regne ud, at det ikke var en kedelig tid. Når pandemien er ovre, er det jer, der skal være med til at sætte dagsordenen. Jeg glæder mig personligt til om 30-40 år at se, hvad litteraturhistorikerne så vælger at kalde jeres ungdomstid.

Det, som I har mistet i jeres gymnasietid, kan og skal ikke sammenlignes med Aidts tab af sin søn. Men lad jer inspirere af hendes løsning om at søge fællesskabet. Glem heller ikke, at I har masser af år til stadigvæk at opleve de magiske øjeblikke, hvor man føler, man flyver. Jeres ungdom er kun lige begyndt. Men jeg vil håbe, at I, når I når over jeres første ungdom, sommetider vil tænke på og lade jer inspirere af gymnasielæreren Martin fra Vinterbergs film, som turde give slip og leve livet. Denne egenskab må I gerne tage med som en del af jeres bagage.

Tillykke med jeres eksamen.

Med disse ord dimitterer jeg jer, studenter årgang 2021, fra Thisted Gymnasium.

2020 årgangen kom klassevis for at modtage eksamensbevis

TG_Årsskrift_2021.indd 61 10.06.2021 08.11

TÆT PÅ MADS LUNDBAK SEVERINSEN, LEKTOR PÅ THISTED GYMNASIUM

HVAD LAVER DU PÅ THISTED GYMNASIUM?

Jeg underviser i fagene fysik og astronomi.

HVAD KAN DU BEDST LIDE VED DIT ARBEJDE?

JNår man går hjem efter en arbejdsdag med følelsen af have gjort en forskel.

Jeg befinder mig rigtig godt i rollen som underviser og faglig formidler og kan sagtens bruge mange timer på at udvikle min undervisning da det betyder meget for mig at levere et stykke arbejde som jeg både kan se mig selv i, som skaber gode rammer for elevernes faglige udvikling og hvor der er plads til lidt organiseret ballade. Det er dejligt at have et job, hvor man får løn for at fordybe sig i sin passion og kunne formidle sin glæde for et fag videre. Det bedste ved arbejdet er ikke lønsedlen, men når tilrettelæggelsen og formidlingen af stoffet kvitteres med elevudbrud som "aha!" eller "Nåh, sådan, nu forstår jeg bedre". Dette er sød musik i ørene og kan ikke gøres op i kroner og øre for da ved man, at man har gjort en forskel som lærer.

HVORFOR BLEV DU GYMNASIELÆRER?

Da Justice League åbenbart ikke havde brug for flere medlemmer, måtte jeg jo finde på noget andet at lave. Det var en ren tilfældighed at jeg endte i Thisted som gymnasielærer. Sekretariatet på Aarhus Universitet modtog et stillingsopslag fremsat af en tidligere fysiklærer Henrik Andreasen. Jeg slog til og før jeg vidste af det sad jeg på rektors kontor med en underskrevet ansættelseskontrakt uden at kende noget som helst til Thisted og området. Jeg faldt dog meget hurtigt på plads både som underviser og som fastboer i Thisted og kunne ikke forestille mig noget andet.

Alder: Myndig.

Børn 1 stk. drengebarn.

Boligform: Lejlighed.

Civilstand: I et ugift forhold.

Bil: Citröen C1.

Fritidsinteresse: Astronomi og gaming.

Musiksmag: Alt muligt, men har en forkærlighed for heavy rock.

Hvem vil du helst møde, hvis du kunne vælge?

Richard Feynman ser jeg op til både som person, videnskabsmand og som formidler og ville sådan ønske at jeg kunne have oplevet at snakke med ham eller blot overværet en af hans forelæsninger.

Hvad er din største frygt

At løbe tør for kaffe.

TG_Årsskrift_2021.indd 62 10.06.2021 08.11

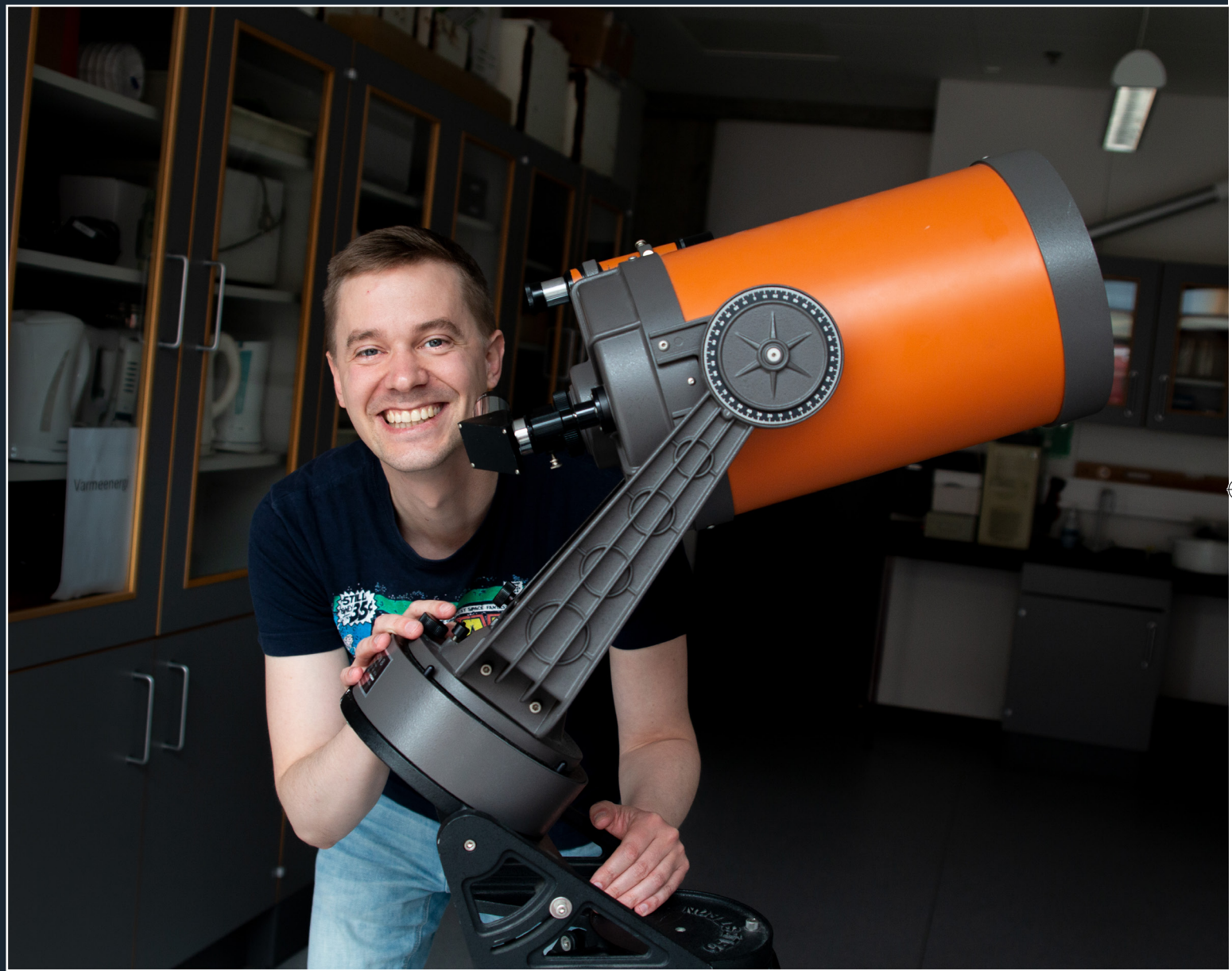

TG_Årsskrift_2021.indd 63 10.06.2021 08.11

PERSONALE 2020-21

Amra Habibovic
Engelsk-dramatik
hc@thisted-gymnasium.dk

Anette Halkier
Dansk-engelsk
ah@thisted-gymnasium.dk

Anja Merrild Knudsen
Spansk-dansk
Uddannelseschef
ak@thisted-gymnasium.dk

Ann Bak Middelboe
Historie-samfundsfag
Uddannelseschef
am@thisted-gymnasium.dk

Ann Britt Wolsing
Spansk-samfundsfag
aw@thisted-gymnasium.dk

Anne Juhl Lauridsen
Kemi-matematik
aj@thisted-gymnasium.dk

Anne-Birgit Odgaard
Engelsk-dansk
ao@thisted-gymnasium.dk

Aslak Holler Jensen
Kantinebestyrer

Barbara Kalmus Larsen
Tysk-idræt
ba@thisted-gymnasium.dk

Bent Bryld Gravesen
Fransk-historie

Bente Bundgaard Larsen
Samfundsfag-idræt
bl@thisted-gymnasium.dk

Betina Nyborg Lind
Matematik-fysik
bn@thisted-gymnasium.dk

Bo Hove
Matematik
Uddannelseschef
bh@thisted-gymnasium.dk

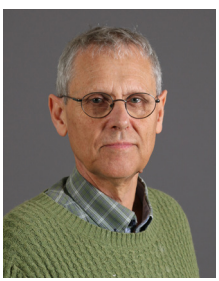

Bo Vestergaard-Thomsen
Religion-filosofi
Studievejleder
bt@thisted-gymnasium.dk

Charlotte Elvang
Ranneries
Spansk-billedkunst
cr@thisted-gymnasium.dk

TG_Årsskrift_2021.indd 64 10.06.2021 08.11

PERSONALE 2020-21

(Christian) Marc Andersen
Borg
Biologi-idræt
ma@thisted-gymnasium.dk

Conny Krog
Rengøringsassistent

Ditte Klostergaard
Biologi

Dorte Østervig Jensen
Rengøringsassistent

Eva Sophie Vium
Dansk

Flemming Pedersen
Matematik-fysik
fp@thisted-gymnasium.dk

Gert Westphall Poulsen
Historie-psykologi
gp@thisted-gymnasium.dk

Gitte Nystrup Jørgensen
Engelsk
gj@thisted-gymnasium.dk

Hans Henrik Holm
Matematik
ha@thisted-gymnasium.dk

Helle Møllgaard Siim
Administrationsmedarbejder
si@thisted-gymnasiu.dk

Jakob Korsbæk
Engelsk-historie
jk@thisted-gymnasium.dk

Jesper Mulbjerg Gravers
Historie-engelsk
jg@thisted-gymnasium.dk

John Erik Pedersen
Pedelmedhjælper

Jonas Christian Iuul
Græsk-latin-oldtidskundskab
iu@thisted-gymnasium.dk

Jonna Lynge
Sekretariatsleder
post@thisted-gymnasium.dk

TG_Årsskrift_2021.indd 65 10.06.2021 08.11

PERSONALE 2020-21

Julie Galsgård Jonsen
Dansk-samfundsfag
ju@thisted-gymnasium.dk

Karen Badskjær
Fransk-engelsk

Karina Stevenson
Musik-engelsk
ks@thisted-gymnasium.dk

Kasper Bjerg
Matematik-informatik
kb@thisted-gymnasium.dk

Kira Kopp Mortensen
Idræt-samfundsfag
km@thisted-gymnasium.dk

Lars Kold Jensen
Pedel
lj@thisted-gymnasium.dk

Lars Rud Bille
Samfundsfag-filosofi
bi@thisted-gymnasium.dk

Lasse Nielsen
Kantinemedhjælper

Laura Gamborg Bramsen
Spansk-dansk

Lisbeth Tavs Gregersen
Kemi-fysik
lg@thisted-gymnasium.dk

Lo Torun Samuelsson
Samfundsfag
ts@thisted-gymnasium.dk

Lotte Bech
Dansk-psykologi
be@thisted-gymnasium.dk

Louise Brøndum Dubillot
Historie-idræt
ld@thisted-gymnasium.dk

Luise Hedegaard Hansen
Tysk-dansk
lh@thisted-gymnasium.dk

Mads Lundbak Severinsen
Fysik-matematik-astronomi
ms@thisted-gymnasium.dk

TG_Årsskrift_2021.indd 66 10.06.2021 08.11

PERSONALE 2020-21

Maja Røge Dissing
Pedersen
Kantinemedhjælper

Malene Ørslev Wolsing
Dansk
mw@thisted-gymnasium.dk

Maria Maya Berggren
Matematik-fysik
mm@thisted-gymnasium.dk

Martin Kortegaard
Jørgensen
Pedelmedhjælper

Martin Overgaard Lund
Jørgensen
Kantinemedhjælper

Michael Lykkeskov
Idræt
ml@thisted-gymnasium.dk

Morten Bo Bertelsen
Samfundsfag
Studievejleder, TR
mb@thisted-gymnasium.dk

Natascha Christensen
Dansk - religion
nc@thisted-gymnasium.dk

Nicolaj Sero Bertelsen
Historie

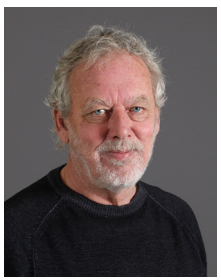

Orla Poulsen
Historie-dansk-mediefag
IT-chef
op@thisted-gymnasium.dk

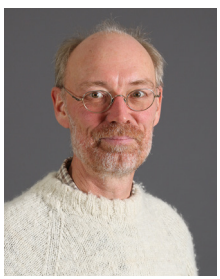

Peter Møller Ubbesen
Musik-mediefag
pu@thisted-gymnasium.dk

Peter Toftgaard Dubillot
Idræt-biologi
pd@thisted-gymnasium.dk

Pia Vigsø Lassen
Kemi-biologi
Studievejleder
pl@thisted-gymnasium.dk

Regitse Hansen
Bibliotekar
rh@thisted-gymnasium.dk

Rikke Gjøttrup Møller
Rengøringsassistent

TG_Årsskrift_2021.indd 67 10.06.2021 08.11

PERSONALE 2020-21

Rikke Mattebjerg Iuul
Græsk-oldtidsknd.-dansk
Studievejleder
rm@thisted-gymnasium.dk

Rikke Mærkedahl Nørgaard
Lønmedarbejder
rl@thisted-gymnasium.dk

Rune Gade Therkildsen
Biologi-samfundsfag
rt@thisted-gymnasium.dk

Sabrina Christensen Søgaard
Engelsk-dansk
ss@thisted-gymnasium.dk

Sarah Crumlin Spanggaard
Spansk-engelsk
cs@thisted-gymnasium.dk

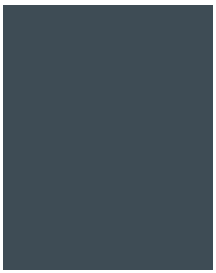

Sara Winding
Matematik

Søren Christensen
Tysk-dansk
Rektor
sch@thisted-gymnasium.dk

Søren Jensen
Pedel
sj@thisted-gymnasium.dk

Søren Odgaard Christensen
Dansk-religion
sc@thisted-gymnasium.dk

Tanja Tøfting Jensen
Rengøringsassistent

Theodor Willibald Harbsmeier
Græsk-latin-oldtidskund-skab-kinesisk-tysk
th@thisted-gymnasium.dk

Thomas Wolsing
Billedkunst

Tina Marie Trap Godau
Historie-dansk
tt@thisted-gymnasium.dk

Tine Bødtkjer
Dansk-dramatik
bo@thisted-gymnasium.dk

Torben Schack Iversen
Samfundsfag-naturgeografi
ti@thisted-gymnasium.dk

TG_Årsskrift_2021.indd 68 10.06.2021 08.11

Ulla Hvam Andersen
Administrationsmedarbejder
ua@thisted-gymnasium.dk

Joan Millenaar
Naturgeografi

Elevarbejde i billedkunst

FRA PERSONALEFRONTEN

Nyansatte, der tiltræder i skoleåret 2021/2022

Mathias Brenner

Stine Sloth Fohlmanmn

Jesper Johannsen

Pernille Guyton Elleriis

Steffen Bachmand Bach

Amalie Frederikke Christensen

Johnny Dahlberg

Fratrådte efter skoleåret 2020/21

Bent Bryld Gravesen

Bo Vestergaard-Thomsen

Karen Badskjær

Eva Sophie Vium

Sara Winding

Ditte Klostergaard

Nicolaj Seerup Bertelsen

Martin Andersen

Thomas Wolsing

TG_Årsskrift_2021.indd 69 10.06.2021 08.11

AFGANGSELEVER 2021

TG_Årsskrift_2021.indd 70 10.06.2021 08.11

3A

FORRESTE RÆKKE FRA VENSTRE
Forreste række fra venstre:
Lærke Emilie Tandrup Steffensen
Mathilde Emilie Hajen Olesen
Freja Hundahl Vestergaard
Esther Marie Leegaard
Caroline Hartvig Madsen
Laura Boel Worm
Sanne Rægaard Agesen
Linda Palm
Liv Oddershede Vangsgaard
Kathrine Høj Ruby

BAGERSTE RÆKKE FRA VENSTRE
Magnus Thorhauge Christensen
Emil Kirk Andersen
Patrick Siegstad Kristensen
Elisa Mejlsø Andersen
Johanne Boje Mortensen
Magnus Jepsen Andersen Hilstrøm
Alexander Elkjær
Nicklas Steen Jensen

TG_Årsskrift_2021.indd 71 10.06.2021 08.11

3B

FORRESTE RÆKKE FRA VENSTRE
Forreste række fra venstre:
Signe Græsborg Yde
Emma Ramskov
Yasmin Jihad Hamada
Helene Sarah Plastow-Smed
Emma Sejr Enevoldsen
Sanchala Subba
Sara Jung Kræmmer Pedersen
Mathilde Odgaard Jeppesen
Gita Dhamala
Ida Lynggaard Bay Smidt
Karoline Riis Grønkjær
Camilla Dybdahl Poulsen
Camilla Bunk Madsen
Sofie Nadina Toft Muratbegovic

BAGERSTE RÆKKE FRA VENSTRE
Liam Stentoft Howard
Mikkel Høj Ruby
Jann France Kristoff Garcia
Anna Førby Thomsen
Elisabeth Østergård Jensen
Marie Odgaard Fribert
Giulia Ciccocioppo
Simigaq Kathrine Selma Christensen
Sofie Anine Møller Larsen
Lærke Gram Rysgaard
Selma Pruzljanin
Emil Klein Hansen
Mads Brunsgaard Damsgaard Andersen

MANGLER PÅ BILLEDET
Karim Mohammad Ali Masri
Kiarash Eslamy Givy
Rafel Ammar Muqdad Zafer
Ramin Ramesh

TG_Årsskrift_2021.indd 72 10.06.2021 08.12

3X

FORRESTE RÆKKE FRA VENSTRE
Marie Engholm Schousgaard
Nanna Mølbach Jensen
Ida Mommer Damsgaard
Luca Dorka Borhi
Katrine Østervig Søndergaard
Julie Højstrup Overgaard
Agnete Wilbrandt Kjær
Sofie Horsager Jarl Madsen
Melani Henriksen
Julie Søe Pedersen
Elisabeth Vestergaard Sølvkjær
Katrine Kristensen Skadhauge
Karen Hertz Holm
Emma Marx Christensen
Line Brandhøj Thøgersen
Emma Kjærulf Kirketerp
Emil Torne Lauridsen

BAGERSTE RÆKKE FRA VENSTRE
Mikkel Kjærulf Kirketerp
Jesper Frost Gravesen
Jens Jakob Folmersen
Mikkel Gade
Magnus Kvejborg Nielsen
Thomas Sarro Fastrup
Klara Kirk Bundgaard
Marie Tholander Jensen
Emilie Kjær Christensen
Mathias Bach Jeppesen
Magnus Kanstrup Ording
Lasse Løjstrup Worm
Aske Bonde Pedersen
Lasse Kappel Aggerholm
Emil Gasberg Kristensen

TG_Årsskrift_2021.indd 73 10.06.2021 08.12

3Y

FORRESTE RÆKKE FRA VENSTRE
Caroline Jonasen Aagard
Anne Bakke Nielsen
Karoline Enevold Sørensen
Laura Kjeldgaard
Karen Grønkjær
Emilia Jazmin Larsen
Thea Søe Bach
Laura Marie Korsgaard Søgaard
Janne Kochetsian Thomsen
Julie Kappel Petersen
Mette Kristine Frank Larsen
Sofie Gade Søe
Marie Holm Rishøj
Clara Daa Grønkjær
Marta Grønkjær
Thilde Sofie Rasmussen
Sofie Gade Hansen

BAGERSTE RÆKKE FRA VENSTRE
William Daugaard Kristensen
Rasmus Tovsgård Kristensen
Kristoffer Falk Mikkelsen
Martin Ballebye Jensen
Sofie Dommerby Ladefoged
Ida Odder Jensen
Marlene Klim Vangsgaard
Julie Aagaard Jepsen
Klara Kildemoes Kragh Møller
Kirstine Bitsch Villadsen
Ida Kragh Slavensky
Mads Dam Petersen
Magnus Rysgaard Olesen
Jakob Knakkergaard Agger

TG_Årsskrift_2021.indd 74 10.06.2021 08.12

3Z

FORRESTE RÆKKE FRA VENSTRE
Victoria Klintø Bjerregaard
Rebecca Pedersen Özoral
Ester Bylov Beith
Kristine Bust Hestbech
Mathilde Lynge Vestergaard Jensen
Nanna Kjellerup Hove
Alberthe Andrea Nielsen
Aida Pucurica
Laura Pedersen
Ingeborg Jensen
Ida Thorup
Amalie Stensgaard Veje
Helena Lindberg Kongsgaard
Anne Sofie Klitgaard Brodersen
Frida Skadhauge Rosenberg
Ida Mathilda Martens Korsgård Larsen
Victoria Riemann Dahl

BAGERSTE RÆKKE FRA VENSTRE
Søren Vinther Søndergaard
Jakob Lynggaard Poulsen
Alfred Juhl Walther
Mathias Dalgaard Jensen
Hassan Salim Hamad
Marcus Munk Wrkoslav
Mads Aakmann Pedersen
Martin Astrup Jensen
Asger Kjær Søgaard
Anes Haskovic
August Hedegaard Gregersen

TG_Årsskrift_2021.indd 75 10.06.2021 08.12

2P

FORRESTE RÆKKE FRA VENSTRE
Sara-Marie Grau Nørgaard
Sofie Horsbøll Nielsen
Anna Rasmussen
Hamdi Abdirahman Yasin
Mathilde Søgaard Clausen
Rebecca Dalgaard Høegh
Josefine Mygind Guld
Isabella Bangsgaard Jensen
Julie Sophie Hundahl Overgaard
Freja Jacobsen
Line Heegaard Borregaard
Olivia Løvbom Bülow Petersen
Amanda Nyborg Rosenkrans Lind

BAGERSTE RÆKKE FRA VENSTRE
Andreas Brændgaard
Simon Heide Langballe
Christoffer Bjerg Kristensen
Frederik Pedersen
Laurits Balker Jørgensen
Nicklas Silas Morén
Manuel Theodor Jørgensen
Sebastian Bak Oddershede

TG_Årsskrift_2021.indd 76 10.06.2021 08.12

FORRESTE RÆKKE FRA VENSTRE
Reem Alshared
Amanda Mai Kongensgaard
Jasmin Naja Heilmann
Carla Cirkeline Nielsen
Emma Hoxer Dalsgaard Pedersen
Ida Landbo Skydt
Freja Josefsen Vilsen
Freya Jonsdatter Jarslet
Line Bang Wittrup
Simone Hove Mikkelsen

BAGERSTE RÆKKE FRA VENSTRE
Rune Würtz Mathiassen
Jacob Kromann Roed
Klara Korsholm Madsen
Ida Bunk Jonassen
Mathilde Bendix Skydt
Klaudia Helena Liss
Amalie Toftdal Spalding
Janine Ausner
Rune Andersen
Daniel Serup Søgaard

MANGLER PÅ BILLEDET
Pernille Rægaard Larsen
Sigrid Aagaard Bovbjerg

TG_Årsskrift_2021.indd 77 10.06.2021 08.12

Ved et stort udendørs Corona-korrekt arrangement på sportspladsen dannede de enkelte klasser - i hver deres afgrænsede firkant - teksten: NU DET SOMMERFERIE 2021. Sådan kan man også fejre sidste undervisningsdag!

TG_Årsskrift_2021.indd 78 10.06.2021 08.12

Thisted Gymnasium - stx og hf

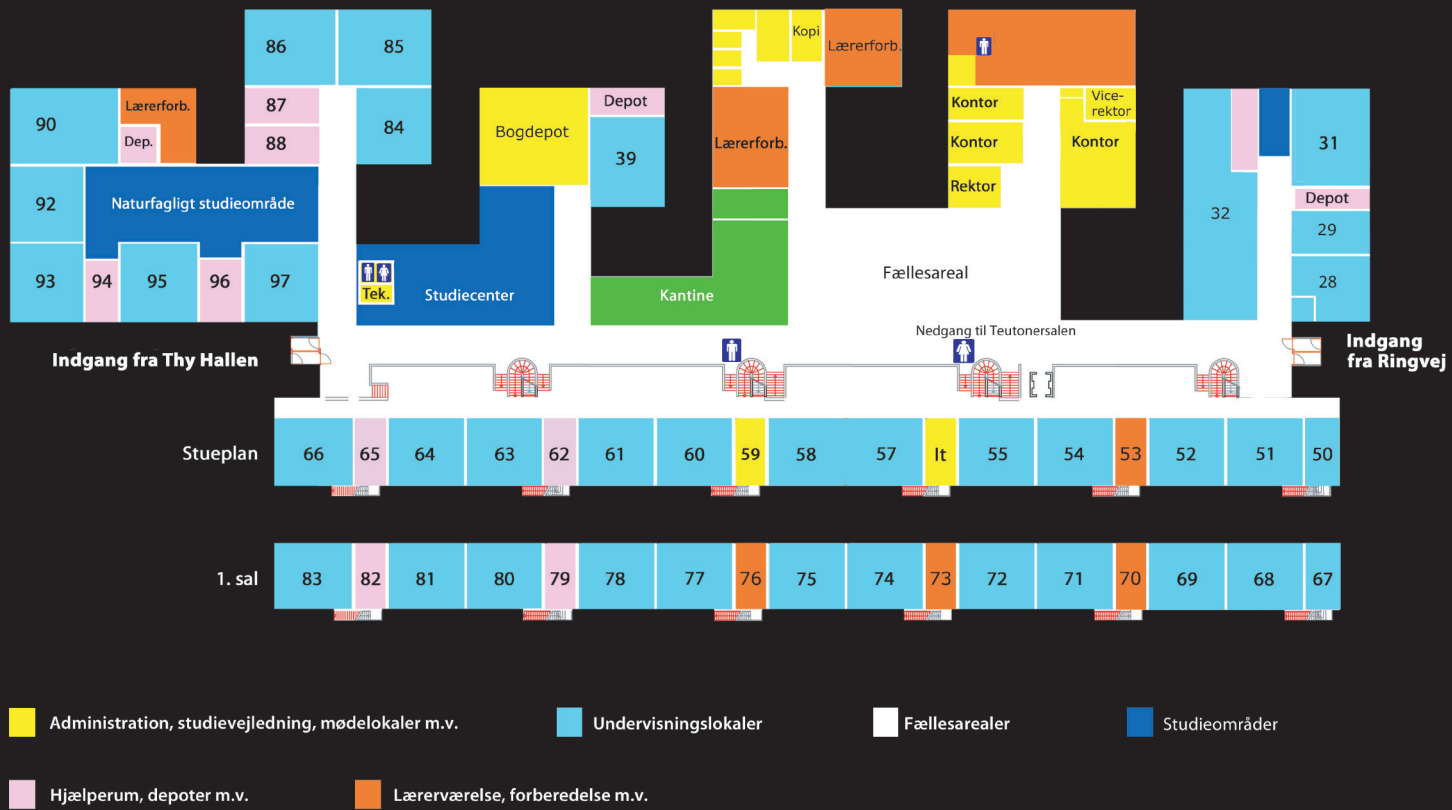

Administration, studievejledning, mødelokaler m.v.

Undervisningslokaler

Fællesarealer

Studieområder

Hjælperum, depoter m.v.

Lærerværelse, forberedelse m.v.

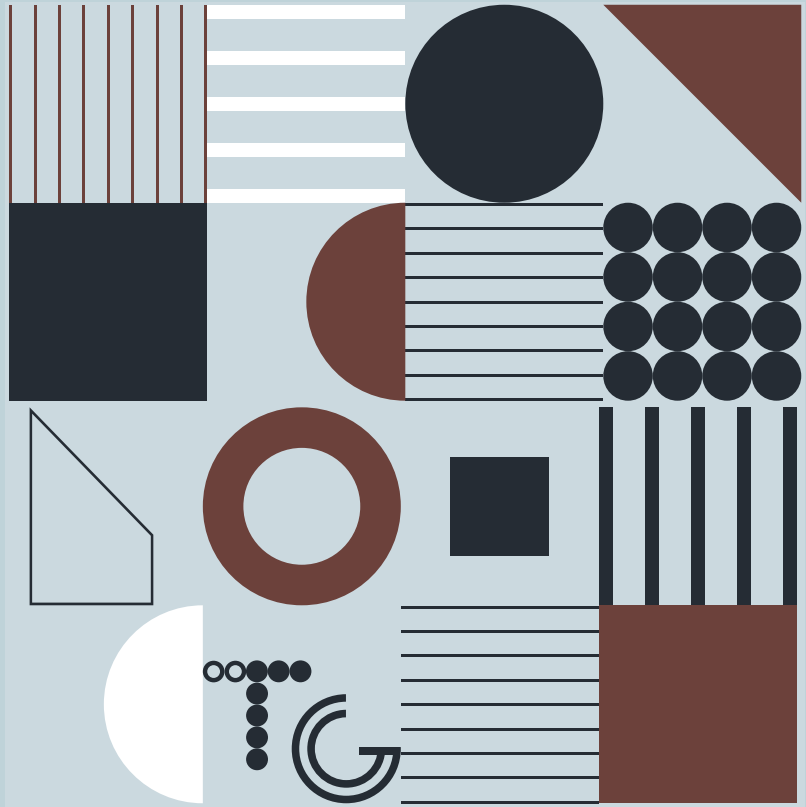

THISTED GYMNASIUM - STX OG HF

Rektor: Søren Christensen
Ringvej 32 | 7700 Thisted I Tlf. 97 92 34 88 | post@thisted-gymnasium.dk | thisted-gymnasium.dk

Kontorets åbningstider:
Mandag - torsdag: 7.30-16.00, Fredag: 7.30-15.00

Skoleåret 2021-22 begynder mandag 9. august.
Lærere og nuværende elever møder kl. 8.00. Nye elever møder kl. 9.00 i Teutonersalen